

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag
om ändring av beskattningslagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås närmast sådana ändringar i beskattningslagen som hänger samman med reformen av kapital- och företagsbeskattningen. Ändringarna är i huvudsak tekniska, men ändringar föranleds även i stadganden som gäller bl.a. skattemyndigheterna, mottagare av kommunalskatt, beskattningsort och sökande av ändring. Till följd av reformen av

skogsbeskattningen och vissa andra ändringar föreslås det att stadgandena om skattskyldigas och andras deklarationsskyldighet kompletteras.

Propositionen ansluter sig till statens budgetpropositionen för 1993 och avses bli behandlad i samband med den. Avsikten är att lagen skall träda i kraft vid ingången av 1993.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

I beskattningslagen (482/58) stadgas bl.a. om skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, verkställande av beskattning och sökande av ändring samt om skatteuppbörd. Reformen av kapital- och företagsbeskattningen föranleder flera ändringar i de gällande stadgandena. Ändringarna föranleder särskild med anledning av regeringens proposition med förslag till inkomstskattelag, som skall avlåtas samtidigt.

Till följd av de ändringar som reformerna föranleder skulle kommunalskatt enligt skattören betalas av fysisk person och inhemskt dödsbo som beskattas som särskild skattskyldig. För den skattskyldige skulle fastställas en enda beskattningsbar inkomst i kommunalbeskattningen. Det föreslås därför att stadgandena om mottagaren för kommunalskatt ändras så att kommunalskatt skulle erläggas till en enda kommun, i regel hemkommunen, och i vissa fall till staten.

Det föreslås att stadgandena om beskattningsförfarandet samtidigt ändras så att den skattskyldiges beskattning verkställs på ett en-

da ställe. Ändringen skulle underlätta förfarandet, särskilt eftersom ärenden som skall handläggas i länsskattenämnden eller genom avtalsförfarande inte längre skulle finnas.

För att beskattningsförfarandet skall bli klarare föreslås det i detta sammanhang att beskattningsorten för dem som flyttar ut ur eller in till landet regleras i ett särskilt stadgande, även om ändringen inte har samband med kapitalskattereformen.

De ändringar som föreslås i skogsbeskattningen och beskattningen av realisationsvinster förutser att stadgandena om deklarationsskyldighet utvecklas så att upplysningar för beskattningen erhålls även av andra än de skattskyldiga själva. För att förfarandet skall kunna utvecklas smidigt med hjälp av datateknik, i takt med att den tekniska beredskapen ökar, föreslås det att här avsedda upplysningar lämnas så som skattestyrelsen bestämmer.

När skattetagarnas ställning ändras måste även stadgandena om sökande av ändring revideras. Samfunden skulle inte längre betala kommunalskatt enligt sin inkomst till någon

viss kommun, varför det även föreslås att stadgandena om skattetagarnas rätt att söka ändring kompletteras.

2. Ärendets beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag.

3. Propositionens ekonomiska och organisatoriska verkningar

De föreslagna ändringarna är i huvudsak tekniska och har inga omedelbara organisatoriska eller ekonomiska verkningar. Propositionen ansluter sig till statens budgetpropositionen för 1993.

DETALJMOTIVERING

I avd. Allmänna stadganden

1 §. Till följd av de ändringar inkomstskattelagen föranleder föreslås det att till paragrafens 1 mom. fogas den inkomstskatt samfund och samfällda förmåner skall betala (*samfunds inkomstskatt*). Samtidigt föreslås det att stadgandet till sin ordalydelse görs klarare.

2 §. Det föreslås att definitionen i paragrafens 1 mom. ändras så, att den motsvarar stadgandena i inkomstskattelagen. Reformen av skogsbeskattningen föranleder att stadgandet i 2 mom. om skatteåret för inkomst från lantbruksfastighet föreslås bli ändrat så, att stadgandet gäller jordbruksinkomst och i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/67) avsedd nettointkomst av skogsbruk.

2 a §. Det förslås att finansministeriets rätt att med stöd av temporär stadganden (1300/91) förlänga tiden för beskattningen stadgas stadigvarande i lagen. Av förvaltningsmässiga och tekniska orsaker kan det i undantagsfall vara nödvändigt att förskjuta slutförandet av beskattningen så, att den tidpunkt då beskattningsåret slutar överskrids speciellt vid genomförandet av stora tekniska eller materiella reformer.

3 §. I lagrummet stadgas vilka som förutom den skattskyldige ansvarar för skatten. I bolag där den beskattningsbara inkomsten tudelas mellan bolaget och delägarna, ansvarar enligt 1 mom. en delägare i ett öppet bolag och en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag för skatten på den andel som skall anses som beskattningsbar inkomst för sammanslutningen. Det föreslås att stadgandet upphävs, eftersom en sammanslutnings hela inkomst enligt förslaget till inkomstskattelag fördelas på del-

ägarna och beskattas såsom inkomst för dem. Samfällda skogar skall enligt inkomstskattelagen beskattas såsom särskilt skattskyldiga. Det föreslås därför att delägare skall ansvara för skatten för samfällad skog till den del den motsvarar hans andel.

Det föreslås att 3 mom. justeras i fråga om det ansvar makar som är företagare har för skatt så att det motsvarar stadgandena i inkomstskattelagen om hur inkomst av näringsverksamhet eller av jordbruk fördelas mellan makar som är företagare.

II avd. Skattemyndigheterna

20—22 §. Det föreslås att stadgandena om länsskattenämnderna i 20 §, 21 § 1 mom. och 22 § upphävs på de grunder som anförs nedan under 64 §. Samtidigt föreslås det att stadgandet om beskattningsombudet i 22 § 2 mom. överförs till 21 § 2 mom., varvid förstnämnda paragraf helt kan upphävas och 21 § helt skrivas om. Länsskattenämnderna handlägger i övergångsskedet ärenden som gäller skatteåren före det år då lagen trädde i kraft.

IV avd. Deklarationsskyldighet

33 § 3 mom. Det föreslås att hänvisningarna till 16 § 1 mom. 2 punkten och 23 § 3 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet justeras så att de motsvarar stadgandena i inkomstskattelagen och förmögenhetsskattelagen.

34 §. Stadgandet i 3 mom., enligt vilket skattedeklarationen skall inges i två exemplar i

de fall där den skattskyldige skall erlægga kommunalskatt till en annan kommun än sin hemkommun, föreslås bli upphävt på de grunder som framgår nedan under 59 §. Likaså föreslås det att det stadgande upphävs enligt vilket hustrun skall ge in sin skattedeklaration i två exemplar om makarna har olika hemkommuner. Om beskattningsförfarandet i detta avseende förenklas på det sätt som framgår av 63 §, är det tillräckligt att deklarationen ges in i ett exemplar. Ett undantag görs dock från huvudregeln; hustrun är skyldig att ge in sin deklaration till skattebyrån i mannens hemkommun. Det föreslås att ett stadgande härom intas i 1 mom..

Det föreslås att stadgandet i nuvarande 4 mom. om hur en fysisk persons hemkommun definieras justeras till att motsvara gällande stadganden i lagen om befolkningsböcker (141/69). Till följd av ovan anförda ändringar föreslås det att stadgandena i 4 mom. flyttas till 3 mom.

För att beskattningsförfarandet skall göras klarare, föreslås det att i 4 mom. intas stadganden om vilken kommun som skall anses vara hemkommun för den som flyttat utomlands och för den som under skatteåret flyttat till Finland. När en person flyttar till Finland skall för hans vidkommande med hemkommunen i början av skatteåret jämföras den kommun i vars hemortsregister sådan finsk medborgare som flyttat under skatteåret eller sådan utlänning vars vistelse i landet utan avbrott varat eller är avsedd att vara längre än ett år först skall ha antecknats när han flyttat till Finland. Hemkommunen för den som flyttat utomlands skulle inte vid verkställandet av beskattningen anses ha ändrat under den tid han enligt 11 § inkomstskattelagen anses vara bosatt i Finland.

De föreslagna ändringarna minskar problemen vid beskattningen av dem som flyttar in till eller ut ur landet samt det arbete detta förorsakar skatteförvaltningen. För den som flyttar till Finland är det redigare att beskattningen redan från och med inflyttningsåret verkställs i den kommun där han bor. För närvarande verkställs beskattningen av den som mitt under året flyttat till Finland med stöd av 63 § för flyttningsåret i Helsingfors och för de därpå följande åren i den skattskyldiges hemkommun. För den som flyttat ut ur landet är det likaså redigare att beskattningssorten förblir densamma även efter utflyttningsåret

och så länge som han här beskattas som allmänt skattskyldig. Hittills har hemorten vid verkställandet av beskattningen bestämts enligt stadgandena i lagen om befolkningsböcker, och praxisen är oenhetlig.

Det föreslås att 5 mom. justeras till att motsvara stadgandena i 63 §.

35 §. Det föreslås att paragrafens 2 mom., som gäller den skattskyldiges anmälan om hur inkomsten skall fördelas mellan olika kommuner, upphävs på de grunder som framgår under 61 §.

37 § 1 och 2 mom. Det föreslås att den skyldighet att lämna uppgifter som enligt 1 mom. åligger ett samfund utvidgas så, att genom förordning även kunde föreskrivas hur sådana förändringar i samfundets förhållanden som påverkar bestämmandet av aktiernas värde skall meddelas. De förändrade uppgifterna behövs för att den utdelning en delägare i ett bolag lyft ur bolaget och den därtill anslutna gottgörelsen för bolagsskatt skall kunna delas upp i förvärvsinkomst och kapitalinkomst i de fall där enligt inkomstskattelagen aktiens matematiska värde skall användas som grund för fördelningen. För att korrekt kunna bestämma detta värde borde skattemyndigheten i tillräckligt god tid få meddelande om förändringar i aktiekapital och antalet aktier.

Stadgandet i nuvarande 2 mom. ålägger den som driver lantbruk att föra kassabok över sina inkomster och utgifter. Reformen av skogsbeskattningen förutsätter att denna skyldighet utsträcks till att gälla även sådan skogsbruksidkare som beskattas för försäljningsinkomst av virke, varför det föreslås att stadgandet till denna del kompletteras.

39 § 1 mom. Det föreslås att till följd av reformen av skogsbeskattningen stadgandet om när skattedeklarationen skall ges in ändras så, att den tidsfrist som nu tillämpas på den som driver gårdsbruk inte skulle gälla skattskyldig som idkar endast skogsbruk som beskattas för försäljningsinkomst av virke.

Det föreslås att hänvisningen till lagen om skatt på inkomst och förmögenhet i 2 mom. ändras till en hänvisning till inkomstskattelagen.

43 a §. Med hänvisning till 37 § 2 mom. föreslås det att stadgandet ändras så att det gäller både den som idkar jordbruk och sådan skogsbruksidkare som avses i nämnda lagrum.

45 §. Till följd av vissa ändringar som beror på inkomstskattelagen och vissa andra stad-

ganden föreslås det att den skyldighet som åligger andra än den skattskyldige att utan anmaning lämna uppgifter för beskattningen till vissa delar utvidgas. Skyldigheten att lämna uppgifter borde utsträckas till att gälla bland annat virkesköpare och värdepappersförmedlare för att beskattningen skall kunna verkställas på det sätt stadgandena förutsätter. För att beskattningen skall förenklas föreslås det också att förfarandet utvecklas så att uppgifterna kan lämnas genom automatisk databehandling i den takt den tekniska beredskapen förbättras.

Till följd av ändringarna i skogsbeskattningen föreslås det att i 1 mom. 2 a punkten intas ett stadgande om att virkesköpare är skyldig att uppgive de köpeskillingar han erlagt till varje enskild säljare under skatteåret samt att samtidigt meddela huruvida det varit fråga om affär på rot eller leveransaffär. De i denna punkt avsedda uppgifterna skulle behövas för deras vidkommande som beskattas för försäljningsinkomst av virke. Skattestyrelsen kan med stöd av 2 mom. begränsa anmälningsskyldigheten.

Det föreslås att 3 a punkten, som gäller anmälningsskyldigheten för den som delat ut stipendium, skall preciseras så att den även gäller den som betalar ut studiepenning med stöd av lagen om studiestöd för högskolestuderande (111/92).

Till följd av ändringarna i inkomstskattelagen realisationsvinster beskattas i större utsträckning än tidigare. Detta medför att allt flere omständigheter måste utredas vid skatteberedningen, varför beskattningsförfarandet samtidigt borde utvecklas så, att uppgifter om överlåtelser på ett så ändamålsenligt sätt som möjligt kunde erhållas för beskattningen.

Fondhandlarna är enligt statsrådets beslut om tillämpningen av lagen angående stämpelskatt (663/43) för närvarande pliktiga att tillställa skattemyndigheterna avskrifter av de stämpelskattenotor som de uppgjort. Avskrifterna av notorna har tillställts Helsingfors skatteverk, men ökningen av värdepappershandeln och de bristfälliga uppgifterna i notorna har medfört att systemet inte i praktiken fungerat såsom stadgandena förutsätter. Det är viktigt att förfarandet på denna punkt utvecklas, också därför att aktieaffärer som sluts genom förmedling av en fondbörs är befriade från stämpelskatt med stöd av lagen om ändring av lagen angående stämpelskatt (375/92). Stämpelskatteskyldigheten slopades även för

standardiserade derivativavtal. Det har även föreslagits att försäljning av värdepapper som finns på den s.k. OTC-listan skulle befrias från stämpelskatt (reg.prop. 102/92 rd.) Övergången till ett sådant papperslöst noterings- och registreringssystem för värdepapper som avses i lagen om värdeandelssystemet (826/91) och som inleddes 1992 skapar i sin tur bättre möjligheter att utveckla anmälningförfarandet med anlitande av datateknik.

På ovan anförda grunder föreslås det att i paragrafens 1 mom. 3 c punkt intas ett stadgande som förpliktar en i värdepappersmarknadslagen (495/89) avsedd värdepappersförmedlare att för varje enskild kunds vidkommande för beskattningen lämna uppgifter om köp och försäljning. Av uppgifterna skulle framgå köpeobjektet och köpeskillingen i varje enskilt fall av köp eller försäljning.

Det föreslås att paragrafens 5 punkt justeras så att det åligger skogsnämnden att lämna där nämnda uppgifter. Ändringen beror på att distriktsskogsnämndernas uppgifter har överförts till skogsnämnderna genom lagen om centralskogsnämnder och skogsnämnder (139/87).

För att den skattskyldiges pensionsförsäkringspremieavdrag skall kunna räknas på det sätt inkomstskattelagen förutsätter föreslås det att till 6 punkten fogas ett stadgande om att kunden skall ges en utredning om huruvida pensions- försäkringspremier är avdragsgilla med stöd av 96 § 3 eller 5 mom. inkomstskattelagen.

För närvarande finns i paragrafen inga närmare stadganden om hur de där avsedda uppföljningsuppgifterna skall tillställas skattemyndigheterna. Det allmänna stadgandet om lämnande av uppgifter för beskattningen ingår i 50 §. I praktiken lämnas uppgifterna på skattestyrelsens blanketter, men de som lämnar uppgifterna använder också vanligtvis egna blanketter och fritt avfattade förteckningar, vilka till följd av bristande uppgifter eller framställningssättet inte alltid kan användas i oförändrad form. För att situationen skall kunna rättas till föreslås i det sista momentet av denna paragraf stadganden om de uppgifter som behövs för att den skattskyldige skall kunna identifieras. Ytterligare föreslås här stadganden om skattestyrelsens rätt att utfärda närmare bestämmelser om anmälningsskyldigheten enligt paragrafen samt rätten att begränsa denna.

50 §. Enligt gällande stadganden skall skattekommunikation och, om det anses vara nödvändigt, övriga uppgifter om vilka stadgas i lagen ges på blanketter som skattestyrelsen har fastställt. På de grunder som anförts ovan under 45 § föreslås det att uppgifterna kunde ges även på annat sätt, enligt skattestyrelsens närmare anvisningar. Anmälningförfarandet kunde då utvecklas smidigt bland annat med anlitande av datateknik, i den takt beredskap därtill finns.

V avd. Beskattning och sökande av ändring

59 §. I lagrummet stadgas till vilken kommun kommunalskatt skall erläggas. Det föreslås att paragrafen ändras till att motsvara de stadganden i inkomstskattelagen enligt vilka kommunalskatt enligt antalet skattören erläggs endast av fysiska personer och inhemska dödsbon som beskattas såsom särskilda skattskyldiga. Indelningen i inkomstklasser slopas i sin nuvarande form och i kommunalbeskattningen fastställs en enda beskattningsbar inkomst för den skattskyldige, vilket också föranleder ändringar. Kommunalskatt för denna inkomst skall med vissa i 62 § nämnda undantag, erläggas till den skattskyldiges hemkommun. Även delägare i sammanslutning skall på ovan nämnt sätt erlägga kommunalskatt till sin egen hemkommun för sin andel av sammanslutningens inkomst, varför ett stadgande som motsvarar nuvarande 2 mom. inte behövs.

Beträffande samfund och samfälliga förmåner föreslås att i paragrafen stadgas att inkomstskatt som påförs samfunden skall fördelas mellan skattetagarna enligt stadgandena i inkomstskattelagen och lagen om skatteuppbörd.

61 §. I paragrafen stadgas hur den skattskyldiges inkomst fördelas mellan olika kommuner. Eftersom kommunalskatt enligt 59 och 62 §§ endast skall erläggas till en kommun eller i vissa fall till staten, föreslås det att stadgandena om fördelning av inkomsten mellan kommunerna slopas.

62 §. Det föreslås att paragrafen ändras på det sätt inkomstskattelagen enligt motiveringen till 59 § förutsätter. De föreslagna ändringarna gäller mottagaren av kommunalskatt som skall betalas här i landet och de påverkar inte den utsträckning Finlands beskattningsrätt har.

Kommunalskatten skall erläggas till staten om den skattskyldige inte i början av skatteåret haft en i 34 § avsedd hemkommun eller därmed

jämställd kommun i Finland. För inkomst av näringsverksamhet eller jordbruk skall dock i dessa fall kommunalskatt erläggas till den kommun där verksamhet utövats från fast driftställe eller där fastigheten finns. Definitionen av begreppet fast driftställe kvarstår i 60 §, även om den till följd av de ändringar inkomstskattelagen föranleder endast i de fall som avses i denna paragraf har betydelse när mottagaren av kommunalskatt och orten där beskattningen skall verkställas bestäms.

63 §. I lagrummet stadgas vilken skatteenämnd eller skattebyrå som verkställer beskattningen. Det föreslås att de ändringar som 59 § föranleder görs i 1—4 punkterna. Förfarandet förenklas eftersom den skattskyldiges beskattning i regel verkställs av skatteenämnden eller skattebyrån i hans hemkommun.

Ett undantag utgör de skattskyldiga som inte i början av skatteåret anses ha haft en i 34 § avsedd hemkommun eller kommun som jämställs med sådan i Finland. Det föreslås att specialstadganden om dessa skattskyldiga intas i 1 mom. 2—4 punkterna. Stadgandena motsvarar i övrigt gällande 63 § 1 mom. 3—5 punkterna, men de ändringar 59 och 62 §§ föranleder har gjorts. Begränsat skattskyldiga, vilka idkat näringsverksamhet från fast driftställe här i landet, skall enligt förslaget beskattas i den kommun där det fasta driftsstället är beläget.

De gällande stadgandena om hur beskattningen skall verkställas när personer som beskattas som makar har olika hemkommuner är invecklade. Hustrun ger in sin skattekommunikation i två exemplar till skattebyrån i sin hemkommun, varefter skattebyrån sänder deklarationen till skattebyrån i mannens hemkommun. Skatteenämnden eller skattebyrån i mannens hemkommun fastställer även hustruns statsskatt samt det antal skattören för hustruns personliga inkomst som tillkommer hennes hemkommun och anmäler dessa till skattebyrån i hustruns hemkommun, som i övrigt verkställer hustruns beskattning. Förfarandet är tungt att administrera, särskilt till följd av de tekniska problem som uppstår. Det invecklade systemet har även förorsakat de skattskyldiga svårigheter då de besökt skattebyråerna.

Det föreslås att förfarandet förenklas genom att skatteenämnden eller skattebyrån i mannens hemkommun verkställer även hustruns beskattning till alla delar och fastställer den kommunalskatt som tillkommer hennes hemkommun.

Förfarandet blir redigare då beskattningen för en och samma person även i dessa fall verkställs på ett ställe. Det föreslås att stadgandet intas i paragrafens 2 mom., varvid nuvarande 2 mom. blir 3 mom.

Det föreslås att i 4 mom intas ett stadgande om att skattestyrelsen skall bestämma beskattningsorten i de fall där verkställandet av beskattningen inte enligt 1 mom. ankommer på någon skattenämnd eller skattebyrå alls. Utan att ändra beskattningsorten kan skattestyrelsen å andra sidan på särskilda skäl som har samband med det tekniska verkställandet av beskattningen bestämma att skatteberedningen skall verkställas på en annan ort än den som anges i denna paragraf.

I gällande lag föreskrivs på ett bindande sätt var beskattningen verkställs. När den tekniska beredskapen förbättrats har det i praktiken yppats behov att till vissa delar verkställa beskattningen på ett sätt som avviker från dessa stadganden.

Med anledning av förslagna ändringarna kan det t.ex. för statens vidkommande behövas föreskrifter om beskattningsorten, eftersom denna inte längre bestäms enligt förekomsten av fast driftsställe eller den ort där en fastighet är belägen. Särskilt slopandet av förfarandet med länsskattenämnder kan även leda till att det visar sig behövt att bestämma att skatteberedningen för vissa företag skall ske på en annan ort än den skattskyldiges hemort. Även i övrigt är det motiverat att stadgandena inte förhindrar ändamålsenlig organisation av skatteberedningsarbetet i de fall där särskilda skäl som har samband med det tekniska verkställandet av beskattningen det påkallar.

64 §. Enligt gällande stadganden fastställer länsskattenämnd inkomsten för rörelse om skatt för den skall erläggas till minst tre kommuner. Det föreslås att paragrafen upphävs, eftersom kommunalskatt till följd av ändringarna i inkomstskattelagen enligt 59 och 62 §§ erläggs endast till en kommun.

64 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs på ovan under 59 och 64 §§ anförda grunder.

71 § 2 mom. Enligt det nu gällande stadgandet beräknar skattebyrån varje skattskyldigs beskattningsbara inkomst och förmögenhet vid statsbeskattningen, avdragen från skatten, den statsskatt som skall debiteras samt den vid kommunalbeskattningen beskattningsbara inkomsten och det antal skattören som skall påföras. Det föreslås att lagrummet justeras till

att motsvara stadgandena i inkomstskattelagen. Vidare föreslås det att stadgandet ändras så, att skattebyrån inte skall ha i uppgift att beräkna utan att ombesörja beräkningen av beskattningsbar inkomst och förmögenhet samt de skatter som skall debiteras. Den föreslagna formuleringen skulle bättre motsvara skattebyråns insats vid beräkningen, som i praktiken sker med anlitande av skatteförvaltningens adb-program.

72 § 1 mom. Den inledande satsen ändras till följd av inkomstskattelagen. Ändringar föranleds bland annat av att beskattningen enligt inkomstskattelagen inte på samma sätt som hittills skall ske enligt inkomstskälla.

76 §. Enligt det gällande stadgandet påförs skattören skilt för inkomst av fastighet, inkomst av rörelse och yrke samt personlig inkomst. På de grunder som anförts under 59 § föreslås det att stadgandet ändras så att skattörena påförs för den beskattningsbara inkomsten i kommunalbeskattningen.

77 a §. Det föreslås att stadganden om förlustutjämning och rätt att avdra förluster från tidigare år intas i den nya inkomstskattelagen. Lagen om förlustutjämning vid inkomstbeskattningen (362/68) upphävs. Det föreslås därför att ett stadgande som motsvarar förfarandet i 3 § nämnda lag såsom en ny 77 a § fogas till stadgandena om verkställandet av beskattningen.

79 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas ett stadgande enligt vilket skattebyrån skall debitera även samfunds inkomstskatt.

Det föreslås att till 2 mom. på grunder som anförts under 63 § fogas ett stadgande enligt vilket den kommunalskatt som skall erläggas till hustruns hemkommun i fall som avses i 2 mom. av nämnda paragraf fastställs enligt priset på skattöret i hennes hemkommun.

81 § 2 mom. Till följd av de ändringar inkomstskattelagen medför föreslås det att till stadgandet om uppgifterna om skattören för skattetagare fogas ett stadgande enligt vilket de kommunvis angivna uppgifterna om skattören skulle kompletteras med kommunernas och församlingarnas andelar av samfundens inkomstskatt, vilka omvandlas till skattören enligt stadgandena i lagen om skatteuppbörd.

83 b §. Med hänvisning till motiveringen till 77 a § föreslås det att i 83 b § intas ett stadgande om hur tiden för efterbeskattning och skatterättelse räknas när det är fråga om fastställande av förlust.

91 §. Det föreslås att stadgandet i 1 mom. om sammanslutnings rätt att söka ändring justeras till att motsvara stadgandena om sammanslutning i inkomstskattelagen.

Till följd av de ändringar inkomstskattelagen föranleder föreslås det att paragrafens 2 mom. kompletteras till den del fråga är om skattetagarnas rätt att söka ändring.

Enligt huvudregeln har såväl staten som kommunen rätt att söka ändring i beskattningen av ett samfund eller en samfällid förmån. Till följd av den karaktär ett samfunds inkomstskatt har kommer det alla skattetagare till godo om en av dem söker ändring. Av den inkomstskatt ett i 21 § inkomstskattelagen avsett delvis skattefritt samfund betalar tillkommer inte ens en del staten, varför det föreslås att endast kommunen skall ha rätt att söka ändring i beskattningen av ett sådant samfund.

Skattetagarnas rätt att söka ändring borde preciseras också därför att samfundet och den samfällida förmånen inte betalar skatt till någon viss kommun. Det är redigast att i dessa fall hemkommunen är den kommun som har rätt att söka ändring. Det föreslås att ett stadgande härom intas i paragrafens 3 mom.

92 §. I 5 mom. stadgas om fall där skatteanmärkning nu inte kan framställas. Förbudet gäller bland annat beskattning som verkställt av en länsskattenämnd. Eftersom det föreslås att förfarandet med länsskattenämnd slopas justeras 92 § på motsvarande sätt.

93 § 1 mom. I lagrummet stadgas bland annat om sökande av ändring när den skattskyldige har beskattats i flera kommuner. Eftersom de skattskyldiga på de grunder som anförts ovan under 59 och 63 §§ nu skulle beskattas på en enda ort, är stadgandena om sökande av ändring till denna del onödiga. I lagrummet föreslås även vissa andra av nämnda paragrafer föranledda ändringar.

93 a § 2 mom. I lagrummet stadgas om handläggningen av besvär över beskattning som verkställt av länsskattenämnden. Eftersom förfarandet med länsskattenämnder skulle slopas, föreslås det att 2 mom. upphävs.

93 b §. På ovan under 77 a § anförda grunder föreslås det att till stadgandena om sökande av ändring fogas stadganden som, till vissa delar ändrade, motsvarar 8 § lagen om förlustutjämning vid inkomstbeskattningen. Hittills har frågan om förlusten är riktig besvärsvägen kunnat prövas först när förlusten rent konkret kunnat avdras från inkomsten för något senare

år. Systemet har i praktiken visat sig besvärligt, varför det i överensstämmelse med den ståndpunkt kommissionen för utvecklande av rättsskyddet vid beskattningen (KM 1992:7) anfört föreslås att ändring i fastställd förlust alternativt kunde sökas redan för det år förlusten fastställts.

96 a § 5 punkten. Till följd av de ändringar inkomstskattelagen föranleder föreslås det att stadgandet upphävs. En mera omfattande reform av systemet för sökande av ändring bereds särskilt utgående från ovan nämnda betänkande av kommissionen för utvecklande av rättsskyddet vid beskattningen, varför här endast föreslås sådana ändringar som reformen av kapitalbeskattningen direkt föranleder.

96 b § 2 mom. Det föreslås att stadgandet på grunder som framgår under 93 § 1 mom. justeras till den del det gäller inkomst som fördelats för beskattning i skilda kommuner.

VI avd. Användningen av skatteförskott samt skatteuppbörd

103 § 1 mom. Det föreslås att stadgandena om hur förskott som innehållits enligt lagen om förskottsuppbörd och komplettering av förskott skall tillgodoräknas justeras så att de motsvarar 59 och 63 §§.

104 §. Det föreslås att stadgandet i 1 mom., som gäller tillgodoräknande av uppburet förskott, justeras på ovan under 103 § 1 mom. anförda grunder. Det föreslås att till de skatter för betalning av vilka förskottet skall användas även fogas samfunds inkomstskatt. Stadgandet gäller förskott som påförts den skattskyldige i hemkommunen och i annan kommun, varför 3 mom. inte behövs.

Paragrafens 2 mom. gäller för närvarande tillgodoräknande av förskott i fall där förskottet påförts i en annan kommun än den där statsskatt för skatteåret skall påföras. Med hänvisning till motiveringen till 59 och 63 §§ föreslås det att stadgandet ändras till att gälla alla förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd.

104 a §. Stadgandet reglerar hur förskott som innehållits eller uppburits enligt lagen om förskottsuppbörd och komplettering av förskott tillgodoräknas i annan kommun än den skattskyldiges hemkommun eller den kommun där förskottet påförts. Vissa formuleringar i stadgandet föreslås ändrade. Till följd av de

ändringar som föreslås i stadgandena om beskattningsorten blir stadgandet sällan tillämbart i praktiken.

105 § 1 mom. Enligt gällande stadganden räknas gottgörelse enligt lagen om gottgörelse för bolagsskatt dividendtagare till godo på basis av de uppgifter betalaren givit i sin årsanmälan. Av tekniska orsaker har systemet inte i praktiken fungerat på detta sätt. För att den tekniska beredskapen på ett smidigt sätt skall kunna beaktas i förfarandet, föreslås det att stadgandet ändras så, att skattestyrelsen kan ge närmare föreskrifter om hur gottgörelse för bolagsskatt skall räknas dividendtagare till godo i beskattningen.

Paragrafens 2 mom. gäller förfarandet när förskottet på statsskatt används i en annan kommun än den där det påförts.

För att få tillgodoräkna sig förskottet skall den skattskyldige till sin skattedeklaration foga ett av den myndighet som påfört förskottet utfärdat intyg över förskottet. Eftersom skatteförvaltningen numera har teknisk beredskap att tillgodoräkna skattskyldiga förskott även i andra kommuner än de där förskottet påförts, föreslås det att stadgandet upphävs.

113 a §. I paragrafen stadgas om rättelse av inkomstutjämning i de fall då statsbeskattning som påverkar inkomstutjämningen har ändrats. Det föreslås att stadgandet upphävs, eftersom skattebyrån med stöd av 100 a § kan företa en sådan följdändring.

125 § 1 mom. Till följd av de ändringar

inkomstskattelagen medför föreslås det att till den inledande satsen fogas samfunds inkomstskatt. Eftersom skatten inte betalas till någon viss kommun föreslås det att finansministeriet kan besluta om befrielse från skatten.

3. Närmare stadganden och bestämmelser

Avsikten är att justeringar som motsvarar de i beskattningslagen föreslagna ändringarna skall göras i beskattningsförordningen, som utfärdas i samband med att lagen stadfästs.

4. Ikraftträdande

Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 januari 1993. Den skulle tillämpas för första gången vid beskattningen för skatteåret 1993.

Beträffande länsskattenämnd och förfarandet vid behandlingen av ärenden i länsskattenämnd gäller vid beskattningar för 1992 eller tidigare år i tillämpliga delar vad därom stadgats innan denna lag trädde i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av beskattningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i beskattningslagen av den 12 december 1958 (482/58) 20 och 22 §§, 35 § 2 mom., 61, 64 och 64 a §§, 93 a § 2 mom., 96 a § 5 punkten, 105 § 2 mom. och 113 a §,

av dessa lagrum 20 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 5 december 1969 (740/69), 22 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 1 februari 1991 (189/91), 61 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 20 december 1968 (684/68), 64 § sådan den lyder i lagar av den 23 december 1977 och den 26 juni 1992 (1002/77 och 556/92), 64 a § sådan den lyder i sistnämnda lag, 93 a § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 30 januari 1987 (74/87), 96 a § 5 punkten sådan den lyder i lag av den 29 december 1988 (1243/88) och 113 a § sådan den lyder i lag av den 25 februari 1983 (223/83), samt

ändras 1 § 1 mom., 2 § 1 och 2 mom., 3 § 1 och 3 mom., 21 §, 33 § 3 mom., 34 §, 37 § 1 och 2 mom., 39 § 1 och 3 mom., 43 a §, i 45 § 1 mom. det inledande stycket, 3 a, 3 b, 5 och 6 punkten samt 2 mom., 50, 59, 62 och 63 §§, 71 § 2 mom., i 72 § 1 mom. det inledande stycket samt 1 punkten, 76 §, 79 § 1 och 2 mom., 81 § 2 mom., 91 §, 92 § 5 mom., 93 § 1 mom., 96 b § 1 och 2 mom., 96 e § 2 mom., 103 § 1 mom., 104 och 104 a §§, 105 § 1 mom. och i 125 § den inledande satsen,

av dessa lagrum 2 § 1 och 2 mom. och 81 § 2 mom. sådana de lyder i lag av den 1 november 1991 (1300/91), 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 9 november 1990 (957/90), 3 § 3 mom., 33 § 3 mom., 50 och 91 §§ sådana de lyder i nämnda lag av den 29 december 1988, 21 § sådan den lyder i lag av den 23 juni 1977 (511/77) och nämnda lagar av den 29 december 1988 och den 26 juni 1992, 34 § sådan den lyder i lag av den 31 december 1974 (1025/74), och i nämnda lagar av den 23 december 1977 och den 30 januari 1987, 37 § 1 och 2 mom., 39 § 1 mom. och 43 a § sådana de lyder i lag av den 31 december 1974 (1024/74), 39 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 25 juli 1975 (611/75), i 45 § det inledande stycket och 1 mom. 3 a och 6 punkten sådana de lyder i lag av den 21 december 1979 (980/79), i samma moment 3 b punkten sådan den lyder i nämnda lag av den 29 december 1988 samt 5 punkten sådan den lyder i lag av den 13 december 1985 (942/85) och 2 mom. sådant det lyder i lag av den 22 december 1978 (1035/78), 59 § sådan den lyder delvis ändrad genom förstnämnda lag av den 31 december 1974, 63 § sådan den lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987 delvis ändrad genom lagen av den 30 november 1990 (1023/90) och nämnda lag av den 26 juni 1992, 71 § 2 mom. och 93 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987, i 72 § det inledande stycket sådan det lyder i nämnda lag av den 23 december 1977 och i samma paragraf 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag av den 30 april 1982 (313/82), 79 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 23 december 1977 delvis ändrad genom lagen av den 9 juli 1982 (531/82), 92 § 5 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 26 juni 1992, 96 b § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag av den 6 augusti 1982 (602/82), 96 e § 2 mom. sådan den lyder i nämnda lag av den 25 februari 1983, 103 § 1 mom. och 104 a § sådana de lyder i lag av den 28 december 1990 (1339/90), 105 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 29 december 1988 (1236/88) och i 125 § den inledande satsen sådan den lyder i lag av den 1 november 1991 (1317/91) samt

fogas till lagen en ny 2 a, 77 a, 83 b och 93 b §§ samt till 45 § 1 mom., sådant det lyder genom senare ändringar, en ny 2 a och 3 c punkt, som följer:

1 §

Om beskattningsförfarandet stadgas i denna lag.

Denna lag tillämpas på följande skatter och premier:

1) skatt som årligen skall betalas till staten på inkomst och förmögenhet (*statsskatt*),

2) skatt som på inkomst skall betalas till kommun (*kommunalskatt*),

3) skatt som samfund och samfällid förmån skall betala på inkomst (*samfunds inkomstskatt*),

4) skatt som tillkommer evangelisk-lutherska kyrkan och ortodoxa kyrkosamfundet (*kyrko-skatt*) och

5) *folkpensionspremie och sjukförsäkringspremie* som skall betalas till folkpensionsanstalten.

2 §

Statsskatt och kommunalskatt samt samfunds inkomstskatt betalas för den inkomst som skattskyldig har haft under *skatteåret*. Statsskatt betalas även på grund av den förmögenhet som den skattskyldige ägde vid skatteårets utgång.

Skatteåret sammanfaller med kalenderåret eller, om räkenskapsperioden inte utgörs av ett kalenderår, med den eller de räkenskapsperioder som gått till ända under kalenderåret.

Beskattningen verkställs före utgången av kalenderåret efter skatteåret (*beskattningsåret*). Vad som här sägs om räkenskapsperiod, skall även tillämpas på renskötselår. Inkomst av jordbruk och i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/67) avsedd nettoinkomst av skogsbruk beskattas likväl alltid för det närmast föregående kalenderåret.

2 a §

Finansministeriet kan vid behov förlänga tiden för beskattningen högst till slutet av den april månad som följer på beskattningsåret.

De tidsfrister för vilka stadgats att de skall räknas från ingången av det kalenderår som följer efter verkställandet av beskattningen eller efter fastställandet eller debiteringen av skatt eller avgift räknas från utgången av det kalenderår som följer efter skatteåret även i det fall att beskattningen verkställts senare än före utgången av beskattningsåret.

3 §

För skatt samt folkpensions- och sjukförsäkringspremie som påförs en delägare i en sammanslutning på grund av sammanslutningens inkomst och förmögenhet ansvarar även sammanslutningen. Delägare i samfällad skog ansvarar till den del som motsvarar hans andel för skatt som den samfällda skogen skall betala.

En skattskyldig som idkar skogsbruk ansvarar såsom för egen skatt för en familjemedlems eller delägares på grund av inkomst fastställda skatt, folkpensions- och sjukförsäkringspremie till den del dessa motsvarar den andel värdet av det till förmån för den skattskyldiges skogs-

bruk utförda leveransarbetet utgör av det totala beloppet av familjemedlemmens eller delägares inkomster. Om makar tillsammans idkar rörelse, yrke eller jordbruk, ansvarar bägge makarna även för de skatter och premier som påförs den andra maken för företagsinkomst som avses i 14 § inkomstskattelagen. Den andra maken ansvarar dock för den skatt som erläggs för kapitalinkomstandel av företagsinkomst endast om han äger tillgångar i den rörelse, det yrke eller jordbruk som makarna gemensamt bedriver.

21 §

Ett länsskatteverk förordnar ett eller flera beskattningsombud och suppleanter för dem. Ett beskattningsombud skall bevaka statens, kommunernas och församlingarnas samt folkpensionsanstaltens rätt. Om beskattningsombud gäller i tillämpliga delar vad som stadgas om stats- och kommunalombud.

Ett länsskatteverk kan återkalla förordnande av beskattningsombud.

33 §

En placeringsfond som avses i 20 § 1 mom. 2 punkten inkomstskattelagen (/) och ett samfund som avses i 5 § 2 mom. 3 punkten förmögenhetsskattelagen (/) skall, även om de är befriade från att betala skatt på förmögenhet, utan anmaning för beskattningen lämna de uppgifter om sina tillgångar och skulder som avses i detta kapitel.

34 §

Skattedeklaration skall ges in till skattebyrån i det skattedistrikt där den skattskyldiges hemkommun finns (*skattebyrån i hemkommunen*). Om makar, på vilka tillämpas stadgandena om makar i inkomstskattelagen, har olika hemkommuner, skall hustrun ge in sin skattedeklaration till skattebyrån i mannens hemkommun. Skattedeklarationen kan lämnas till skattebyrån i den skattskyldiges vistelsekommun för att sändas vidare till skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun.

En skattskyldig som vistas utomlands eller tjänstgör på finskt fartyg i utrikesfart är berättigad att ge in sin skattedeklaration till en av Finland utsänd representants ämbetsverk utomlands eller till befälhavaren på det fartyg

som han tjänstgör på. Myndigheten eller fartygsbefälhavaren skall sörja för att skattedeklarationen ofördröjligen sänds till skattestyrelsen för vidarebefordran till skattebyrån.

Som skattskyldigs *hemkommun* betraktas den kommun där den skattskyldige i början av året skall anses ha haft sådan hemort som avses i lagen om befolkningsböcker (141/69) (*hemort på årets första dag*). För samfund är hemkommunen den kommun där samfundet vid skatteårets början hade sin hemort. För sammanslutning och samfällid förmån är hemkommunen den kommun där sammanslutningen eller den samfällida förmånen vid skatteårets början bör anses ha haft sin hemort.

Med hemkommun i början av skatteåret jämställs en sådan kommun i vars hemortsregister finsk medborgare eller utlänning, vars vistelse i landet utan avbrott har varat eller är avsedd att vara längre tid än ett år, och vilka under skatteåret flyttat till Finland, skall ha antecknats efter inflyttningen. Hemkommunen för person som flyttat utomlands anses inte ha ändrat under den tid som han enligt 11 § inkomstskattelagen anses vara bosatt i Finland.

I det fall som avses i 63 § 1 mom. 2 punkten skall skattedeklarationen inges till skattebyrån i det skattedistrikt där näringsverksamhet idkats från fast driftsställe eller där fastigheten är belägen samt i det fall som avses i 3 punkten av nämnda moment till Helsingfors skatteverk och i det fall som avses i 4 punkten till Ålands skattebyrå.

Skattestyrelsen kan utfärda bestämmelser som begränsar deklarationsskyldigheten enligt denna paragraf.

37 §

Den som enligt lag är bokföringsskyldig samt samfund, samfällid förmån, sammanslutning och dödsbo även i övrigt liksom även skattskyldig som idkar jord- eller skogsbruk skall i sina skattedeklarationer uppge och till dem foga sådana uppgifter och utredningar som stadgas genom förordning. Genom förordning kan också stadgas hur ändring av räkenskapsperioden och övriga ändringar i bokföringen samt sådana ändringar i ett samfunds förhållanden som påverkar bestämmandet av aktiernas värde skall anmälas.

Skattskyldig som idkar jordbruk och sådan skattskyldig skogsbruksidkare på vars beskattning tillämpas stadgandena i inkomstskattelagen om beskattning av försäljningsinkomst av

virke skall över sina inkomster och utgifter föra sådan kassabok som i förordning närmare stadgas.

39 §

Skattedeklaration skall för varje skatteår ges in senast den 31 januari påföljande år. Yrkesutövare och skattskyldig som idkar jordbruk eller som enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk beskattas för nettotinkomst av skogsbruk får likväl ge in sin skattedeklaration senast den 1 mars. Annan skattskyldig som enligt lag är bokföringsskyldig och vars räkenskapsperiod utgått efter den 1 oktober under skatteåret har rätt att ge in sin skattedeklaration senast den 1 april. Denna rätt har även staten, kommun, kommunalförbund samt församling inom den evangelisk-lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet.

Om tiden för inlämnande av skattedeklaration för skattskyldiga på vilka tillämpas stadgandena om makar i inkomstskattelagen är av olika längd, får de lämna in sina deklarationer inom den längre inlämnings tiden.

43 a §

Skattskyldig som idkar jordbruk skall på uppmaning av en ovan i 40 § avsedd myndighet eller för detta ändamål förordnad inspektör på lägenheten för granskning visa eller till skattebyrå sända sin kassabok, verifikat över försäljningar av jordbruksprodukter och inköp av jordbruksförmånenheter samt alla andra handlingar, som kan behövas vid hans beskattning, vid skattegranskning eller vid handläggningen av ansökan om ändring i hans beskattning, samt på lägenheten tillåta inspektion av jordbrukslager och övrig jordbruksegendom. Det samma gäller i tillämpliga delar sådan skattskyldig skogsbruksidkare som avses i 37 § 2 mom., kassabok som denne för samt verifikat över inkomster av skogsbruk och över utgifter samt annan behövlig utredning. Över verkställd granskning skall göras berättelse.

45 §

För beskattningen åligger det nedan nämnda myndigheter, personer och samfund att till skattemyndighet eller nedan nämnda samfund inom januari för föregående kalenderår och i det fall som avses i punkt 2 vid den tidpunkt

skattestyrelsen bestämmer halvårsvis ge in följande handlingar och uppgifter:

2 a) virkesköpare uppgifter om virkessäljare, köpeskilling som under skatteåret betalats till var och en av dem samt huruvida det varit fråga om affär på rot eller leveransaffär;

3 a) den som delat ut stipendium, studiepenning som avses i lagen om studiestöd för högskolestuderande (111/92), eller annat studiepenning eller understöd för studier eller vetenskaplig forskning och den som delat ut pris såsom erkänsla för vetenskaplig, konstnärlig eller annan allmännyttig verksamhet, angående det belopp som betalats till var och en;

3 b) en arbetsgivare, om han med stöd av 77 § 1 mom. inkomstskattelagen inte har verkställt förskottsinnehållning på lön som betalats till löntagare för arbete som denne utfört utomlands och om orten där arbetet har utförts samt tiden för vistelsen utomlands och besök i Finland under denna tid;

3 c) i värdepappersmarknadslagen (495/89) avsedd värdepappersförmedlare för varje kunds vidkommande uppgifter om köp och försäljningar, där köpeobjektet och den köpeskilling som betalats eller mottagits köpvis framgår;

5) skogs nämnd sådana intyg och utlåtanden som avses i 20 § inkomstskattelagen för gårdsbruk;

6) försäkringsanstalt, pensionsstiftelse och annan pensionsanstalt angående det beskattningsbara belopp den utbetalt på grund av försäkring eller i pension eller understöd samt till den skattskyldige en utredning om huruvida pensionsförsäkringspremierna är avdragbara med stöd av 96 § 3 eller 5 mom. inkomstskattelagen;

I uppgifter som skall lämnas enligt 1 mom. skall för individualisering av den skattskyldige förutom hans namn även framgå hans personsignum eller födelsetid eller affärs- och samfundssignum. Skattestyrelsen kan utfärda närmare bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter enligt denna paragraf eller begränsa denna skyldighet.

50 §

Skattedeklaration och, om det anses behövt, övriga i denna lag angivna uppgifter skall lämnas på blanketter som skattestyrelsen fast-

ställt eller på annat sätt, enligt vad skattestyrelsen bestämmer.

59 §

Fysisk person och inhemskt dödsbo som beskattas såsom särskild skattskyldig skall betala kommunalskatt till sin hemkommun. Samfunds inkomstskatt fördelas mellan skattetagarna enligt stadgandena i inkomstskattelagen och lagen om skatteuppbörd.

62 §

Om en skattskyldig som inte i början av skatteåret haft en i 34 § avsedd hemort i Finland har haft beskattningsbar inkomst i kommunalbeskattningen, skall den skattskyldige betala kommunalskatt till staten. För inkomst av näringsverksamhet, som idkats från ett fast driftsställe i Finland eller för jordbrukssinkomst skall emellertid kommunalskatt betalas till den kommun där verksamheten idkats från ett fast driftsställe eller där fastigheten är belägen.

Om en person som enligt stadgandena om skattskyldighet anses ha varit bosatt i Finland under skatteåret för sina inkomster skall betala kommunalskatt till staten, fastställs den vid kommunalbeskattningen beskattningsbara inkomsten som om den skattskyldiges hemkommun i början av skatteåret hade varit Helsingfors stad.

63 §

Beskattningen verkställs:

1) i fråga om stats- och kommunalskatten eller samfunds inkomstskatt samt i fråga om den försäkrades folkpensions- och sjukförsäkringspremie av skattenämnden eller skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun;

2) om begränsat skattskyldig här har idkat näring från ett fast driftsställe eller om han ägt eller besuttit fast egendom i en enda kommun och inte har andra beskattningsbara tillgångar i Finland, av skattenämnden eller skattebyrån i den kommun där det fasta driftsstället eller fastigheten är belägna;

3) i annat än i 2 punkten nämnt fall när den skattskyldige inte har någon i 34 § avsedd hemkommun i Finland av skattenämnden i Helsingfors eller Helsingfors skatteverk, om annat inte följer av 4 punkten; samt

4) när den skattskyldige haft inkomst som avses i 62 § i landskapet Åland eller när begränsat skattskyldig där ägt eller besuttit fast

egendom men inte har annan beskattningsbar förmögenhet i Finland, av Ålands skattebyrå eller skattenämnden i den kommun där största delen av sådan inkomst förvärvats i landskapet Åland;

Om makar, på vilka stadgandena om makar i inkomstskattelagen tillämpas, har olika hemkommuner skall med undantag från vad som stadgas i 1 mom. skattenämnden eller skattebyrån i mannens hemkommun även verkställa hustruns beskattning och fastställa antalet skattören som tillkommer hennes hemkommun. Skattebyrån i hustruns hemkommun skall utan dröjsmål underrättas om beskattningen.

Skatterättelse och efterbeskattning skall verkställas av skattenämnden i den kommun där skatten hade bort påföras om beskattningen hade verkställts vid rätt tid.

Skattestyrelsen bestämmer beskattningsorten i de fall där verkställandet av beskattningen inte enligt 1 och 2 mom. kan anses ankomma på någon skattenämnd eller skattebyrå. Skattestyrelsen kan även av särskilda skäl som har samband med det tekniska utförandet bestämma att skatteberedningen skall utföras på en annan ort än den som anges i denna paragraf.

71 §

Det ankommer på skattebyrån att sörja för beräkningen av den skattskyldiges beskattningsbara inkomst och den skatt som skall debiteras, enligt vad som stadgas i olika lagar.

72 §

Vid verkställandet av beskattningen skall vederbörande beträffande den skattskyldiges inkomster och avdrag samt förmögenhet:

1) om anledning inte finns att som grund för beskattningen underkänna skattedeklarationen såsom sådan och de till skattemyndigheten direkt av den som erlagt betalningarna lämnade uppgifter om inkomster och tillgångar beträffande vilka deklarationsskyldigheten begränsats med stöd av 33 § 5 mom. och 35 § 5 mom., fastställa de beskattningsbara inkomsterna och den beskattningsbara förmögenheten i enlighet med skattedeklarationen, den skattskyldiges skattedeklarationer för tidigare år och de uppgifter som lämnats av dem som erlagt betalningarna (*beskattning baserad på meddelade uppgifter*).

76 §

Skattörena påförs för den beskattningsbara inkomsten i kommunalbeskattningen.

77 a §

De i 118—120 §§ inkomstskattelagen avsedda förlusterna fastställs vid den ordinarie beskattningen. Förlust fastställs emellertid inte om den skattskyldige inte utan anmaning gett in skattedeklaration.

Förlust kan fastställas på nytt i samband med att förlust avdras samt i samband med efterbeskattning eller skatterättelse.

79 §

Skattebyrån skall debitera den skattskyldiges statsskatt och ett samfunds inkomstskatt.

Skattebyrån skall genom multiplikation av uttaxeringen per skattöre med det fastställda antalet skattören fastställa den kommunalskatt och den kyrkoskatt som var och en skattskyldig skall betala samt debitera kommunal- och kyrkoskatten. I de fall som avses ovan i 62 § fastställs den kommunalskatt som betalas till staten enligt uttaxeringen per skattöre i Helsingfors stad. Den kommunalskatt som i fall som avses i 63 § 2 mom. skall betalas till hustruns hemkommun fastställs enligt uttaxeringen per skattöre i hennes hemkommun.

81 §

Dessutom sammanställs för varje kommun uppgifter om det totala antalet skattören. I dessa uppgifter skall inte ingå de skattören som utgör grund för skatt eller premie som med stöd av lag eller internationellt avtal inte debiteras eller redovisas till skattetagaren (*uppgifter till skattetagarna om skattören*). I dessa uppgifter skall även ingå kommunernas och församlingarnas andelar av samfunds inkomstskatt omvandlade till skattören enligt stadgandena i lagen om skatteuppbörd samt det totala antalet skattören i varje kommun, ökat med dessa andelar.

83 b §

När en i 77 a § avsedd förlust fastställs räknas tiden för efterbeskattning och skatterättelse från början av det år efter året när

beskattningen verkställdes under vilket förlusten avdragits.

91 §

Ändring i påförande av skatt och fastställande av folkpensionsförsäkringspremie kan sökas av den skattskyldige själv samt av var och en annan vars egen skatt direkt kan beröras av beskattningen eller som på grund av ett offentlig- eller privaträttsligt rättsförhållande är ansvarig för skattens betalning. Även sammanlutning kan söka ändring i fastställandet av sammanslutningens inkomst och förmögenhet samt dess fördelning på delägarna.

Stats- och kommunalombud, beskattningssombud, länsskatteverk samt kommunstyrelse har likaså rätt att söka ändring i beskattning och i fastställande av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt i fördelningen av dessa. Kommunalombud och kommunstyrelse har rätt att söka ändring i beskattningen av ett i 21 § inkomstskattelagen avsett delvis skattefritt samfund. Församling har rätt att söka ändring i sådan debitering av kyrkoskatt som avses i 79 § 2 mom. samt kommunalombud och folkpensionsanstalten i fastställande och debitering av folkpensionspremie enligt 79 § 3 mom.

Kommunalombudet och kommunstyrelsen på ett samfunds eller en samfällid förmåns hemort har för kommunens räkning rätt att söka ändring i beskattningen av samfundet eller den samfällida förmånen. Om beskattningen enligt 63 § skall verkställas någon annanstans än i den skattskyldiges hemkommun, har kommunalombudet och kommunstyrelsen i denna kommun rätt att söka ändring.

92 §

Skatteanmärkning får inte framställas över skatterättelse, efterbeskattning eller beskattning i ärende som återförvisats för ny handläggning.

93 §

En skattskyldig eller någon annan som enligt 91 § är berättigad att söka ändring får, oberoende av om skatteanmärkning framställts eller inte, söka ändring genom besvär hos länsrätten i det län där den skattskyldiges hemkommun är belägen. Om beskattningen verkställts i Helsingfors på den grund av att den skattskyldige inte har hemkommun i Finland, söks ändring hos länsrätten i Nylands län. Om beskattningen

enligt 63 § eljest har verkställts i en annan kommun än i den skattskyldiges hemkommun söks ändring hos länsrätten i det län där beskattningen verkställts. Ändring i fastställandet av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dessa på delägarna söks hos länsrätten i det län där sammanslutningens hemkommun finns eller, om sammanslutningen inte har hemkommun i Finland, hos länsrätten i Nylands län. Ändring skall sökas skriftligen och besvärsskriften tillställas skattebyrån inom besvärstiden.

93 b §

Ändring i ett sådant beslut beträffande förlust som avses i 77 a § får sökas i den ordning som stadgas i denna lag antingen för det skatteår för vilket förlust fastställs genom beslutet eller för det skatteår från vars inkomst den fastställda förlusten avdras.

96 b §

Besvär får inte heller utan besvärstillstånd anföras över länsrätts utslag till den del utslaget gäller frågan om inkomst är skattepliktig eller beloppet av skatteårets inkomst enligt 30 § inkomstskattelagen, om det inkomstbelopp beträffande vilket utslaget går parten emot uppenbart är mindre än 4 000 mark eller om det uppenbart är mindre än 20 000 mark och samtidigt understiger en tiondedel av den skattskyldiges i beskattningen fastställda totala inkomst under skatteåret.

Vid uträkningen av ovan avsedda markbelopp beaktas inte de fall som avses i 96 a § 1—4 punkterna och 6 punkten. Som den totala inkomsten under skatteåret anses, då besvär angår statsbeskattningen av fysisk person eller inhemskt dödsbo som beskattas såsom särskild skattskyldig, det sammanlagda beloppet av den skattskyldiges förvärvsinkomst och kapitalinkomst under skatteåret och om besväret gäller kommunalbeskattningen den skattskyldiges inkomst i kommunalbeskattningen under skatteåret.

96 e §

Om rättsmedelsinstansens utslag gäller beskattning som verkställts med stöd av 63 § 2 mom., beräknas de i 1 mom. avsedda ändringarna av skattebyrån i det skattedistrikt där

beskattningen enligt nämnda lagrum har verkställts. Skattebyrån skall utan dröjsmål om ändringen underrätta den skattebyrå på vars distrikt den skattskyldige under skatteåret haft sin hemkommun.

103 §

Hos en skattskyldig enligt lagen om förskottsuppbörd innehållet förskott och sådan komplettering av förskott som den skattskyldige har betalt skall användas till betalning av honom i hemkommunen eller, om beskattningen enligt 63 § skall verkställas i annan kommun, i nämnda kommun påfordrad statsskatt, kommunal- och kyrkoskatt, samfunds inkomstskatt samt folkpensions- och sjukförsäkringspremie. Detsamma gäller förskott som från en främmande stat har överförts till Finland.

104 §

Förskott som enligt lagen om förskottsuppbörd påförts en skattskyldig i kommun som avses i 103 §, skall användas till betalning av de skatter och premier som nämns i sagda lagrum eller till betalning av samfunds inkomstskatt i nämnda kommun.

Om förskott har påförts i annan kommun än den där den skattskyldiges beskattning för skatteåret skall verkställas, skall det avdras från ovan nämnda skatter och premier i sistnämnda kommun.

104 a §

Om förskott som innehållits hos den skattskyldige eller debiterats honom eller komplettering av förskott som den skattskyldige betalt inte behövs för betalning av ovan i 103 och 104 §§ nämnda skatter och premier, kan de

användas till betalning av ovan nämnda skatter och premier som påförts den skattskyldige i en annan kommun, enligt vad skattestyrelsen bestämmer.

105 §

För att skattskyldig skall få räkna i enlighet med lagen om förskottsuppbörd i förskott innehållna belopp som avkortning av den skatt och den folkpensionsförsäkringspremie som påförs honom skall han till sin skattedeklaration foga de innehållningsbevis som han har fått, om inte skattestyrelsen bestämmer annat. Gottgörelse enligt lagen om gottgörelse för bolagsskatt räknas de dividendtagare till godo som har rätt därtill, enligt vad skattestyrelsen bestämmer.

125 §

Finansministeriet kan på ansökan och på de villkor som det bestämmer bevilja befrielse från statsskatt samt från samfunds inkomstskatt och kommunfullmäktige eller, på grund av ett bemyndigande i reglementet kommunstyrelsen, något annat kommunalt organ eller en tjänsteinnehavare som lyder under kommunstyrelsen befrielse från kommunalskatt. Befrielsen kan beviljas helt eller delvis. Befrielse kan beviljas,

Denna lag träder i kraft den 1993.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 1993.

Om länsskattenämnd och förfarandet i ärenden som skall handläggas i länsskattenämnd vid beskattningen för 1992 eller tidigare år gäller i tillämpliga delar vad därom stadgats innan denna lag trädde i kraft.

Helsingfors den 25 september 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister Iiro Viinanen

Lag

om ändring av beskattningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i beskattningslagen av den 12 december 1958 (482/58) 20 och 22 §§, 35 § 2 mom., 61, 64 och 64 a §§, 93 a § 2 mom., 96 a § 5 punkten, 105 § 2 mom. och 113 a §,

av dessa lagrum 20 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 5 december 1969 (740/69), 22 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 1 februari 1991 (189/91), 61 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 20 december 1968 (684/68), 64 § sådan den lyder i lagar av den 23 december 1977 och den 26 juni 1992 (1002/77 och 556/92), 64 a § sådan den lyder i sistnämnda lag, 93 a § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 30 januari 1987 (74/87), 96 a § 5 punkten sådan den lyder i lag av den 29 december 1988 (1243/88) och 113 a § sådan den lyder i lag av den 25 februari 1983 (223/83), samt

ändras 1 § 1 mom., 2 § 1 och 2 mom., 3 § 1 och 3 mom., 21 §, 33 § 3 mom., 34 §, 37 § 1 och 2 mom., 39 § 1 och 3 mom., 43 a §, i 45 § 1 mom. det inledande stycket, 3 a, 3 b, 5 och 6 punkten samt 2 mom., 50, 59, 62 och 63 §§, 71 § 2 mom., i 72 § 1 mom. det inledande stycket samt 1 punkten, 76 §, 79 § 1 och 2 mom., 81 § 2 mom., 91 §, 92 § 5 mom., 93 § 1 mom., 96 b § 1 och 2 mom., 96 e § 2 mom., 103 § 1 mom., 104 och 104 a §§, 105 § 1 mom. och i 125 § den inledande satsen,

av dessa lagrum 2 § 1 och 2 mom. och 81 § 2 mom. sådana de lyder i lag av den 1 november 1991 (1300/91), 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 9 november 1990 (957/90), 3 § 3 mom., 33 § 3 mom., 50 och 91 §§ sådana de lyder i nämnda lag av den 29 december 1988, 21 § sådan den lyder i lag av den 23 juni 1977 (511/77) och nämnda lagar av den 29 december 1988 och den 26 juni 1992, 34 § sådan den lyder i lag av den 31 december 1974 (1025/74), och i nämnda lagar av den 23 december 1977 och den 30 januari 1987, 37 § 1 och 2 mom., 39 § 1 mom. och 43 a § sådana de lyder i lag av den 31 december 1974 (1024/74), 39 § 3 mom. sådant det lyder i lag av den 25 juli 1975 (611/75), i 45 § det inledande stycket och 1 mom. 3 a och 6 punkten sådana de lyder i lag av den 21 december 1979 (980/79), i samma moment 3 b punkten sådan den lyder i nämnda lag av den 29 december 1988 samt 5 punkten sådan den lyder i lag av den 13 december 1985 (942/85) och 2 mom. sådant det lyder i lag av den 22 december 1978 (1035/78), 59 § sådan den lyder delvis ändrad genom förstnämnda lag av den 31 december 1974, 63 § sådan den lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987 delvis ändrad genom lagen av den 30 november 1990 (1023/90) och nämnda lag av den 26 juni 1992, 71 § 2 mom. och 93 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987, i 72 § det inledande stycket sådan det lyder i nämnda lag av den 23 december 1977 och i samma paragraf 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i lag av den 30 april 1982 (313/82), 79 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 23 december 1977 delvis ändrad genom lagen av den 9 juli 1982 (531/82), 92 § 5 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 26 juni 1992, 96 b § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag av den 6 augusti 1982 (602/82), 96 e § 2 mom. sådan den lyder i nämnda lag av den 25 februari 1983, 103 § 1 mom. och 104 a § sådana de lyder i lag av den 28 december 1990 (1339/90), 105 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 29 december 1988 (1236/88) och i 125 § den inledande satsen sådan den lyder i lag av den 1 november 1991 (1317/91) samt

fogas till lagen en ny 2 a, 77 a, 83 b och 93 b §§ samt till 45 § 1 mom., sådant det lyder genom senare ändringar, en ny 2 a och 3 c punkt, som följer:

Gällande lydelse

1 §

Fastställandet av till staten på grund av inkomst och förmögenhet årligen utgående

Föreslagen lydelse

1 §

Om beskattningsförfarandet stadgas i denna lag.

Gällande lydelse

skatt (*statsskatt*), till kommun på grund av inkomst utgående skatt (*kommunalskatt*), församling inom den evangelisk—lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet tillkommande *kyrkoskatt* samt folkpensionsanstalten tillkommande försäkringspremie (*folkpensionspremie*) i stöd av i olika lagar stadgade grunder samt deras debitering och uppbörd ske enligt vad i denna lag stadgas.

2 §

Statsskatt betalas för den inkomst som en skattskyldig har haft under *skatteåret* samt på grund av den förmögenhet som han ägde vid skatteårets utgång. *Kommunalskatt* betalas för *skatteårets inkomst*.

Skatteåret sammanfaller med kalenderåret eller, om räkenskapsperioden inte utgörs av ett kalenderår, med den eller de räkenskapsperioder som gått till ända under kalenderåret. Beskattningen verkställs före utgången av kalenderåret efter skatteåret (*beskattningsår*). Vad som här sägs om räkenskapsperiod, skall även tillämpas på renskötselår. Inkomst av lantbruksfastighet beskattas likväl alltid för det närmast föregående kalenderåret.

Föreslagen lydelse

Denna lag tillämpas på följande skatter och premier:

- 1) skatt som årligen skall betalas till staten på inkomst och förmögenhet (*statsskatt*),
- 2) skatt som på inkomst skall betalas till kommun (*kommunalskatt*),
- 3) skatt som samfund och samfällid förmån skall betala på inkomst (*samfunds inkomstskatt*),
- 4) skatt som tillkommer evangelisk—lutherska kyrkan och ortodoxa kyrkosamfundet (*kyrkoskatt*) och
- 5) folkpensionspremie och sjukförsäkringspremie som skall betalas till folkpensionsanstalten.

2 §

Statsskatt och kommunalskatt samt samfunds inkomstskatt betalas för den inkomst som skattskyldig har haft under skatteåret. *Statsskatt* betalas även på grund av den förmögenhet som den skattskyldige ägde vid skatteårets utgång.

Skatteåret sammanfaller med kalenderåret eller, om räkenskapsperioden inte utgörs av ett kalenderår, med den eller de räkenskapsperioder som gått till ända under kalenderåret. Beskattningen verkställs före utgången av kalenderåret efter skatteåret (*beskattningsåret*). Vad som här sägs om räkenskapsperiod, skall även tillämpas på renskötselår. *Inkomst av jordbruk och i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/67) avsedd nettoinkomst av skogsbruk* beskattas likväl alltid för det närmast föregående kalenderåret.

2 a §

Finansministeriet kan vid behov förlänga tiden för beskattningen högst till slutet av den april månad som följer på beskattningsåret.

De tidsfrister för vilka stadgats att de skall räknas från ingången av det kalenderår som följer efter verkställandet av beskattningen eller efter fastställandet eller debiteringen av skatt eller avgift räknas från utgången av det kalenderår som följer efter skatteåret även i det fall att beskattningen verkställts senare än före utgången av beskattningsåret.

Gällande lydelse

3 §

För skatt samt folkpensions- och sjukförsäkringspremie som har påförts en delägare i en sammanslutning på grundval av sammanslutningens inkomst och förmögenhet ansvarar även sammanslutningen. *En delägare i ett öppet bolag och en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag ansvarar såsom för egen skatt för skatt på den andel som skall anses som beskattningsbar inkomst för sammanslutningen.*

En skattskyldig som bedriver skogshushållning ansvarar såsom för egen skatt för en familjemedlems, medlems eller delägares på grund av inkomst fastställda skatt och folkpensionspremie till den del som motsvarar den andel värdet av det till förmån för den skattskyldiges skogshushållning utförda arbetet utgör av det totala beloppet av familjemedlemmens, medlemmens eller delägares inkomster. Bedriver makar tillsammans rörelse, yrke eller gårdsbruk, ansvarar den make som skall anses såsom egentlig företagare även för den skatt som påförs den andra maken för förvärvsinkomst som avses i 28 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet. Den andra maken ansvarar även för den såsom egentlig företagare betraktade makens skatter och folkpensionspremier, om han äger tillgångar eller en del av dem i den rörelse, det yrke eller det gårdsbruk som makarna bedriver gemensamt.

20 §

I varje län finnes en länsskattenämnd. Länsskattenämnd må verka uppdelad på sektioner.

Länsskattenämnd består av ordförande, ett tillräckligt antal viceordförande samt, enligt vad skattestyrelsen bestämmer, fyra eller flere andra ledamöter. Varje medlem, förutom ordföranden, har en suppleant.

21 §

Ordföranden och viceordförande i länsskattenämnd samt nämndens övriga medlemmar ävensom suppleanterna för dem förordnas av skattestyrelsen för fyra kalenderår i sänder bland personer som föreslagits av kommunernas centralorganisationer.

Länsskatteverket förordnar ett eller flera beskattningsombud och suppleanter för dem. Beskattningsombudet skall bevaka statens,

Föreslagen lydelse

3 §

För skatt samt folkpensions- och sjukförsäkringspremie som påförs en delägare i en sammanslutning på grund av sammanslutningens inkomst och förmögenhet ansvarar även sammanslutningen. *Delägare i samfällad skog ansvarar till den del som motsvarar hans andel för skatt som den samfällda skogen skall betala.*

En skattskyldig som idkar skogsbruk ansvarar såsom för egen skatt för en familjemedlems eller delägares på grund av inkomst fastställda skatt, folkpensions- och sjukförsäkringspremie till den del dessa motsvarar den andel värdet av det till förmån för den skattskyldiges skogsbruk utförda leveransarbetet utgör av det totala beloppet av familjemedlemmens eller delägares inkomster. Om makar tillsammans idkar rörelse, yrke eller jordbruk, ansvarar *bägge* makarna även för de skatter och premier som påförs den andra maken för företagsinkomst som avses i 14 § inkomstskattelagen. Den andra maken ansvarar dock för den skatt som *erläggs för kapitalinkomstandel av företagsinkomst endast* om han äger tillgångar i den rörelse, det yrke eller jordbruk som makarna gemensamt bedriver.

20 §

(20 § upphävs)

21 §

Ett länsskatteverk förordnar ett eller flera beskattningsombud och suppleanter för dem. Ett beskattningsombud skall bevaka statens,

Gällande lydelse

kommunernas och församlingarnas samt folkpensionsanstaltens rätt.

Förordnande för beskattningsombud kan återkallas av länsskatteverket.

22 §

På länsskattenämnd, dess sektion, ordförande, viceordförande och ledamöter skall vad om skattenämnd samt dess ordförande, viceordförande och ledamöter är stadgat äga motsvarande tillämpning. På ordförande i länsskattenämnd skall även tillämpas, vad i 10 § är stadgat om medlem av skattenämnd.

Angående beskattningsombud gäller i tillämpliga delar, vad om stats- och kommunalombud är stadgat.

En behörig tjänsteman vid skatteförvaltningen har för att övervaka beskattningen och för att utreda beskattningsförslaget rätt att delta i länsskattenämndens sammanträden och diskussioner.

33 §

En placeringsfond som avses i 16 § 1 mom. 2 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet och ett samfund som avses i 23 § 3 punkten i nämnda lag skall, även om de inte behöver betala skatt på förmögenhet, för beskattningen utan uppmaning lämna uppgifter enligt detta kapitel om sina tillgångar och skulder.

34 §

Skattedeklaration skall inges till skattebyrån i det skattedistrikt där den skattskyldiges hemkommun är belägen (*skattebyrån i hemkommunen*). Skattedeklarationen kan även lämnas till skattebyrån i den skattskyldiges vistelsekommun för att sändas vidare till skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun.

En skattskyldig som vistas utomlands eller tjänstgör på finskt fartyg i utrikesfart är berättigad att inge sin skattedeklaration till en av Finland utsänd representants ämbetsverk utomlands eller till befälhavaren på det fartyg som han tjänstgör på. Myndigheten eller far-

Föreslagen lydelse

kommunernas och församlingarnas samt folkpensionsanstaltens rätt. *Om beskattningsombud gäller i tillämpliga delar vad som stadgas om stats- och kommunalombud.*

Ett länsskatteverk kan återkalla förordnande av beskattningsombud.

22 §

(22 § upphävs)

33 §

En placeringsfond som avses i 20 § 1 mom. 2 punkten inkomstskattelagen (/) och ett samfund som avses i 5 § 2 mom. 3 punkten förmögenhetsskattelagen (/) skall, även om de är befriade från att betala skatt på förmögenhet, utan anmaning för beskattningen lämna de uppgifter om sina tillgångar och skulder som avses i detta kapitel.

34 §

Skattedeklaration skall ges in till skattebyrån i det skattedistrikt där den skattskyldiges hemkommun finns (*skattebyrån i hemkommunen*). *Om makar, på vilka tillämpas stadgandena om makar i inkomstskattelagen, har olika hemkommuner, skall hustrun ge in sin skattedeklaration till skattebyrån i mannens hemkommun.* Skattedeklarationen kan lämnas till skattebyrån i den skattskyldiges vistelsekommun för att sändas vidare till skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun.

En skattskyldig som vistas utomlands eller tjänstgör på finskt fartyg i utrikesfart är berättigad att ge in sin skattedeklaration till en av Finland utsänd representants ämbetsverk utomlands eller till befälhavaren på det fartyg som han tjänstgör på. Myndigheten eller far-

Gällande lydelse

tygsbefälhavaren skall sörja för att skattedeklarationen ofördröjligen sänds till skattestyrelsen för vidarebefordran till skattebyrån.

Skall kommunalskatt för inkomst av fastighet, rörelse eller yrke erläggas till annan kommun än hemkommunen, skall skattedeklarationen inges i två exemplar, särskilt för varje kommun. Har makar, på vilka tillämpas stadgandena om makar i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet, olika hemkommuner, skall hustrun inge sin skattedeklaration i två exemplar. Skattebyrån i hustruns hemkommun skall sörja för att hennes skattedeklaration sänds till skattebyrån i mannens hemkommun.

Som skattskyldigs hemkommun betraktas den kommun, där den skattskyldige i början av skatteåret hade bort mantalsskrivas. Hemkommun för skattskyldigt samfund är den kommun, som vid skatteårets början var samfundets hemort. Sammanslutnings hemkommun är den kommun, där dess hemort vid skatteårets ingång bör anses ha varit.

I det fall som avses i 63 § 1 mom. 3 punkten skall skattedeklarationen inges till skattebyrån i det skattedistrikt där fastigheten är belägen, i det fall som avses i 4 punkten av nämnda moment till Helsingfors skatteverk och i det fall som avses i 5 punkten av momentet till Ålands skattebyrå.

Skattestyrelsen kan utfärda bestämmelser som begränsa den i denna paragraf stadgade deklarationsskyldigheten.

35 §

Har skattskyldig bedrivit rörelse eller yrke på olika orter eller annars erhållit inkomst från två eller flere kommuner, skall i skattedeklarationen

Föreslagen lydelse

tygsbefälhavaren skall sörja för att skattedeklarationen ofördröjligen sänds till skattestyrelsen för vidarebefordran till skattebyrån.

Som skattskyldigs hemkommun betraktas den kommun där den skattskyldige i början av året skall anses ha haft sådan hemort som avses i lagen om befolkningsböcker (141/69) (hemort på årets första dag). För samfund är hemkommunen den kommun där samfundet vid skatteårets början hade sin hemort. För sammanslutning och samfällad förmån är hemkommunen den kommun där sammanslutningen eller den samfällda förmånen vid skatteårets början bör anses ha haft sin hemort.

Med hemkommun i början av skatteåret jämställs en sådan kommun i vars hemortsregister finsk medborgare eller utlänning, vars vistelse i landet utan avbrott har varat eller är avsedd att vara längre tid än ett år, och vilka under skatteåret flyttat till Finland, skall ha antecknats efter inflyttningen. Hemkommunen för person som flyttat utomlands anses inte ha ändrat under den tid som han enligt 11 § inkomstskattelagen anses vara bosatt i Finland.

I det fall som avses i 63 § 1 mom. 2 punkten skall skattedeklarationen inges till skattebyrån i det skattedistrikt där näringsverksamhet idkats från fast driftsställe eller där fastigheten är belägen samt i det fall som avses i 3 punkten av nämnda moment till Helsingfors skatteverk och i det fall som avses i 4 punkten till Ålands skattebyrå.

Skattestyrelsen kan utfärda bestämmelser som begränsar deklarationsskyldigheten enligt denna paragraf.

35 §

(2 mom. upphävs)

Gällande lydelse

nämnas, huru inkomsten enligt hans åsikt vid kommunalbeskattningen bör fördelas mellan de olika kommunerna.

37 §

Den som enligt lag är bokföringsskyldig, samt samfund, sammanslutning och dödsbo även eljest ävensom skattskyldig som driver lantbruk skola i sina skattedeklarationer uppgiva och till dem foga sådana uppgifter och utredningar som stadgas genom förordning. Genom förordning kan även stadgas, hur ändringar rörande räkenskapsperioden och övriga ändringar i bokföringen skola anmälas.

Skattskyldig, som driver lantbruk, skall om sina inkomster och utgifter föra sådan kassabok som i förordning närmare stadgas.

39 §

Skattedeklaration skall för varje skatteår ingivas senast den 31 januari påföljande år. Skattskyldig, som driver lantbruk eller utövar yrke, får likväl inlämna sin skattedeklaration senast den 1 mars. Annan skattskyldig, som enligt lag är bokföringsskyldig och vars räkenskapsperiod utgått efter den 1 oktober, äger rätt att inlämna sin skattedeklaration senast den 1 april. Sistnämnda rätt tillkommer även staten, kommun, kommunalförbund samt församling inom den evangelisk-lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet.

Är tiden för inlämnande av skattedeklaration för skattskyldiga, på vilka tillämpas stadgandena angående makar i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet, av olika längd, få de inlämna sin skattedeklaration inom den längre inlämningsstiden.

Föreslagen lydelse

37 §

Den som enligt lag är bokföringsskyldig samt samfund, samfällid förmån, sammanslutning och dödsbo även i övrigt liksom även skattskyldig som idkar jord- eller skogsbruk skall i sina skattedeklarationer uppgiva och till dem foga sådana uppgifter och utredningar som stadgas genom förordning. Genom förordning kan också stadgas hur ändring av räkenskapsperioden och övriga ändringar i bokföringen samt sådana ändringar i ett samfunds förhållanden som påverkar bestämmandet av aktiernas värde skall anmälas.

Skattskyldig som idkar jordbruk och sådan skattskyldig skogsbruksidkare på vars beskattning tillämpas stadgandena i inkomstskattelagen om beskattning av försäljningsinkomst av virke skall över sina inkomster och utgifter föra sådan kassabok som i förordning närmare stadgas.

39 §

Skattedeklaration skall för varje skatteår ges in senast den 31 januari påföljande år. Yrkesutövare och skattskyldig som idkar jordbruk eller som enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk beskattas för nettoinkomst av skogsbruk får likväl ge in sin skattedeklaration senast den 1 mars. Annan skattskyldig som enligt lag är bokföringsskyldig och vars räkenskapsperiod utgått efter den 1 oktober under skatteåret har rätt att ge in sin skattedeklaration senast den 1 april. Denna rätt har även staten, kommun, kommunalförbund samt församling inom den evangelisk-lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet.

Om tiden för inlämnande av skattedeklaration för skattskyldiga på vilka tillämpas stadgandena om makar i inkomstskattelagen är av olika längd, får de lämna in sina deklarationer inom den längre inlämningsstiden.

Gällande lydelse

43 a §

Skattskyldig, som driver gårdsbruk, skall på uppmaning av ovan i 40 § avsedd myndighet eller för detta ändamål förordnad inspektör på lägenheten för granskning förete eller till skattebyrå insända sin kassabok, verifikat över försäljningar av lantbruksprodukter och inköp av lantbruksförnödenheter ävensom alla andra handlingar, som kunna vara av nöden vid hans beskattning, vid verkställandet av skattegranskning eller vid handläggningen av ansökan om ändring i hans beskattning, samt på lägenheten tillåta inspektion av lantbrukslager och övrig lantbruksegendom. Över verkställd granskning bör berättelse uppgöras.

45 §

För beskattningen åligger det nedan nämnda myndigheter, personer och samfund att i enlighet med av skattestyrelsen utfärdade anvisningar inom januari för föregående kalenderår och beträffande punkt 2 vid en av skattestyrelsen bestämd tidpunkt halvårsvis tillställa skattemyndigheten eller nedan nämnt samfund följande handlingar och uppgifter:

3 a) den som delat ut stipendium, studiepenning eller annat studiepenning eller understöd för studier eller vetenskaplig forskning och den som delat ut pris såsom erkänsla för vetenskaplig, konstnärlig eller annan allmännyttig verksamhet, angående det belopp som betalats till var och en;

3 b) en arbetsgivare, om han med stöd av 54 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet inte har verkställt förskottsinnehållning, angående till löntagare utbetald lön för arbete som denne har utfört utomlands och om orten där arbetet har utförts samt tiden för vistelsen utomlands och besök i Finland under denna tid;

Föreslagen lydelse

43 a §

Skattskyldig som idkar *jordbruk* skall på uppmaning av en ovan i 40 § avsedd myndighet eller för detta ändamål förordnad inspektör på lägenheten för granskning visa eller till skattebyrå sända sin kassabok, verifikat över försäljningar av jordbruksprodukter och inköp av jordbruksförnödenheter samt alla andra handlingar, som kan behövas vid hans beskattning, vid skattegranskning eller vid handläggningen av ansökan om ändring i hans beskattning, samt på lägenheten tillåta inspektion av jordbrukslager och övrig jordbruksegendom. *Det samma gäller i tillämpliga delar sådan skattskyldig skogsbruksidkare som avses i 37 § 2 mom., kassabok som denne för samt verifikat över inkomster av skogsbruk och över utgifter samt annan behövlig utredning.* Över verkställd granskning skall göras berättelse.

45 §

För beskattningen åligger det nedan nämnda myndigheter, personer och samfund att till skattemyndighet eller nedan nämnda samfund inom januari för föregående kalenderår och i det fall som avses i punkt 2 vid den tidpunkt skattestyrelsen bestämmer halvårsvis ge in följande handlingar och uppgifter:

2 a) *virkesköpare uppgifter om virkessäljare, köpeskilling som under skatteåret betalats till var och en av dem samt huruvida det varit fråga om affär på rot eller leveransaffär;*

3 a) den som delat ut stipendium, studiepenning som avses i *lagen om studiestöd för högskolestuderande (111/92)*, eller annat studiepenning eller understöd för studier eller vetenskaplig forskning och den som delat ut pris såsom erkänsla för vetenskaplig, konstnärlig eller annan allmännyttig verksamhet, angående det belopp som betalats till var och en;

3 b) en arbetsgivare, om han med stöd av 77 § 1 mom. *inkomstskattelagen* inte har verkställt förskottsinnehållning på lön som betalats till löntagare för arbete som denne utfört utomlands och om orten där arbetet har utförts samt tiden för vistelsen utomlands och besök i Finland under denna tid;

Gällande lydelse

5) *centralskogs nämnd och distriktsskogs nämnd* intyg och utlåtanden som avses i 20 § inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/67);

6) försäkringsanstalt, pensionsstiftelse och annan pensionsanstalt angående det belopp den utbetalt på grund av försäkring eller i pension eller understöd, förutom då beloppet är skattefritt;

Skattestyrelsen kan utfärda bestämmelser som begränsar den i 1 mom. stadgade anmälningsskyldigheten.

50 §

Skattedeklaration och, om det anses vara nödvändigt, övriga uppgifter om vilka stadgas i denna lag skall avges på blanketter som skattestyrelsen har fastställt.

59 §

Kommunalskatt skall av skattskyldig erläggas:

1) för inkomst av fastighet till den kommun, i vilken fastigheten är belägen;

2) för inkomst av rörelse och yrke till den kommun, där rörelse eller yrke bedrivits från fast driftställe; samt

3) för personlig inkomst till hemkommunen.

Delägare i sammanslutning skall erlagga kommunalskatt för sin andel i sammanslutningens inkomst till den kommun, till vilken sammanslutningen hade bort erlagga sagda skatt, om den skulle ha varit särskild skattskyldig.

Föreslagen lydelse

3 c) i värdepappersmarknadslagen (495/89) avsedd värdepappersförmedlare för varje kunds vidkommande uppgifter om köp och försäljningar, där köpeobjektet och den köpeskilling som betalts eller mottagits köpviss framgår;

5) skogs nämnd sådana intyg och utlåtanden som avses i 20 § inkomstskattelagen för gårdsbruk;

6) försäkringsanstalt, pensionsstiftelse och annan pensionsanstalt angående det beskattningsbara belopp den utbetalt på grund av försäkring eller i pension eller understöd samt till den skattskyldige en utredning om huruvida pensionsförsäkringspremierna är avdragbara med stöd av 96 § 3 eller 5 mom. inkomstskattelagen;

I uppgifter som skall lämnas enligt 1 mom. skall för individualisering av den skattskyldige förutom hans namn även framgå hans personsignum eller födelseid eller affärs- och samfunds-signum. Skattestyrelsen kan utfärda närmare bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter enligt denna paragraf eller begränsa denna skyldighet.

50 §

Skattedeklaration och, om det anses behövt, övriga i denna lag angivna uppgifter skall lämnas på blanketter som skattestyrelsen fastställt eller på annat sätt, enligt vad skattestyrelsen bestämmer.

59 §

Fysisk person och inhemskt dödsbo som beskattas såsom särskild skattskyldig skall betala kommunalskatt till sin hemkommun. Samfunds inkomstskatt fördelas mellan skattetagarna enligt stadgandena i inkomstskattelagen och lagen om skatteuppbörd.

Gällande lydelse

61 §

Bör kommunalskatt för inkomst av rörelse erläggas till flere kommuner, skall fem procent därav eller, då förhållandena det föranleda, en större eller även en mindre del beskattas i den kommun, där huvudkontoret är beläget (huvudkontorskommun), och den övriga delen i den kommuner, där annat fast driftställe använts, skäligt fördelad enligt värdet av de i de olika kommunerna tillverkade varorna, omsättningens storlek, storleken av de investerade tillgångarna, arbetarnas antal eller andra sådana grunder, som kunna utvisa beloppet av den inkomst, som gör anses hava erhållits i de olika kommunerna.

Bör kommunalskatt för inkomst av gårdsbruk erläggas till flere kommuner, skall vid inkomstbeloppets fördelning i och för beskattning i de olika kommunerna beaktas jordområdenas areal och ägoslag samt andra grunder, som kunna utvisa beloppet av den inkomst som bör anses hava erhållits i de olika kommunerna.

62 §

Har rörelse eller yrke bedrivits i riket så, att dess utövade icke kan anses hava ägt rum från fast driftställe i någon kommun, eller har personlig inkomst här åtnjutits av utländskt samfund eller sådan person, som i början av skatteåret icke haft hemkommun i riket, eller kan skatt, som skall erläggas för inkomst, jämlikt 59 § i övrigt icke anses tillkomma någon särskild ommun, skall den skattskyldige erläggas kommunalskatt till staten.

Skall person, som enligt stadgandena angående skattskyldighet bör anses hava varit bosatt i Finland under skatteåret, erlægga kommunalskatt för sina personliga inkomster till staten, fastställs denvid kommunalbeskattningen beskattningsbara inkomsten så, som om den skattskyldiges hemkommun vid skatteårets ingång hade varit Helsingfors stad.

63 §

Beskattningen verkställs

1) i fråga om statsskatten samt i fråga om den försäkrades folkpensions- och sjukförsäkringspremier av skattenämnden eller skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun;

2) för kommunalskattens del av skattenämnden eller skattebyrån i den kommun som skatten tillfaller;

Föreslagen lydelse

(61 § upphävs)

61 §

62 §

Om en skattskyldig som inte i början av skatteåret haft en i 34 § avsedd hemort i Finland har haft beskattningsbar inkomst i kommunalbeskattningen, skall den skattskyldige betala kommunalskatt till staten. För inkomst av näringsverksamhet, som idkats från ett fast driftställe i Finland eller för jordbruksinkomst skall emellertid kommunalskatt betalas till den kommun där verksamheten idkats från ett fast driftställe eller där fastigheten är belägen.

Om en person som enligt stadgandena om skattskyldighet anses ha varit bosatt i Finland under skatteåret för sina inkomster skall betala kommunalskatt till staten, fastställs den vid kommunalbeskattningen beskattningsbara inkomsten som om den skattskyldiges hemkommun i början av skatteåret hade varit Helsingfors stad.

63 §

Beskattningen verkställs:

1) i fråga om stats- och kommunalskatten eller samfunds inkomstskatt samt i fråga om den försäkrades folkpensions- och sjukförsäkringspremie av skattenämnden eller skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun;

Gällande lydelse

3) för statskattens del, i det fall att en begränsat skattskyldig haft inkomst av fastighet i Finland från en eller flera fastigheter inom en och samma kommun, av skattenämnden eller skattebyrån i den kommun där fastigheten eller fastigheterna är belägna, om inte den skattskyldige har någon annan beskattningsbar förmögenhet i Finland;

4) för statsskattens del i annat än i 3 punkten nämnt fall, då den skattskyldige inte har hemkommun i Finland, och för kommunalskattens del i fall som avses i 62 § av skattenämnden i Helsingfors eller Helsingfors skatteverk, om annat inte följer av 5 punkten; samt

5) för stats- och kommunalskattens del i de i 4 punkten nämnda fall, då den skattskyldige haft inkomst som avses i 62 § i landskapet Åland, av Ålands skattebyrå eller skattenämnden i den kommun där den största delen av sådan inkomst förvärvats i landskapet Åland.

Skatterättelse on efterbeskattning skall verkställas av skattenämnden i den kommun där skatten hade bort fastställas, om beskattningen hade verkställts vid rätt tid.

Om makar på vilka stadgandena om makar i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet skall tillämpas har olika hemkommuner, skall med avvikelse från vad som stadgas i 1 mom. skattenämnden eller skattebyrån i mannens hemkommun även fastställa hustruns statsskatt samt det antal skattören för hustruns personliga inkomst som tillkommer hennes hemkommun. *Beskattningen verkställs i fråga om hustrun i övrigt av skattenämnden eller skattebyrån i hustruns hemkommun. Skattebyrån i mannens hemkommun skall utan dröjsmål anmäla beloppet av hustruns statsskatt samt antalet ovan angivna skattören till skattebyrån i hustruns hemkommun och återsända det andra exemplaret av hustruns skattedeklaration till skattebyrån.*

Föreslagen lydelse

2) om begränsat skattskyldig här har idkat näring från ett fast driftsställe eller om han ägt eller besuttit fast egendom i en enda kommun och inte har andra beskattningsbara tillgångar i Finland, av skattenämnden eller skattebyrån i den kommun där det fasta driftsstället eller fastigheten är belägna;

3) i annat än i 2 punkten nämnt fall när den skattskyldige inte har någon i 34 § avsedd hemkommun i Finland av skattenämnden i Helsingfors eller Helsingfors skatteverk, om annat inte följer av 4 punkten; samt

4) när den skattskyldige haft inkomst som avses i 62 § i landskapet Åland eller när begränsat skattskyldig där ägt eller besuttit fast egendom men inte har annan beskattningsbar förmögenhet i Finland, av Ålands skattebyrå eller skattenämnden i den kommun där största delen av sådan inkomst förvärvats i landskapet Åland;

Om makar, på vilka stadgandena om makar i inkomstskattelagen tillämpas, har olika hemkommuner skall med undantag från vad som stadgas i 1 mom. skattenämnden eller skattebyrån i mannens hemkommun även verkställa hustruns beskattning och fastställa antalet skattören som tillkommer hennes hemkommun. Skattebyrån i hustruns hemkommun skall utan dröjsmål underrättas om beskattningen.

Skatterättelse och efterbeskattning skall verkställas av skattenämnden i den kommun där skatten hade bort påföras om beskattningen hade verkställts vid rätt tid.

Skattestyrelsen bestämmer beskattningssorten i de fall där verkställandet av beskattningen inte enligt 1 och 2 mom. kan anses ankomma på någon skattenämnd eller skattebyrå. Skattestyrelsen kan även av särskilda skäl som har samband med det tekniska utförandet bestämma

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

att skatteberedningen skall utföras på en annan ort än den som anges i denna paragraf.

64 §

Om en rörelse har bedrivits så att skatt på grund därav skall betalas till tre eller flera kommuner, skall länsskattenämnden i det län där den skattskyldiges hemkommun är belägen fastställa den skattskyldiges inkomst av rörelsen samt den grund enligt vilken inkomsten skall fördelas mellan kommunerna och delas upp mellan delägarna i en sammanslutning. Likaså skall länsskattenämnden bestämma den grund enligt vilken förvärvsinkomst skall fastställas och delas upp makar emellan.

(64 § upphävs)

Länsskattenämnden fastställer för ovan i 1 mom. avsedda skattskyldiga även förmögenhetens och gäldens belopp samt den grund, enligt vilken sammanslutnings förmögenhet uppdelas på delägarna.

64 a §

Om ett yrke eller gårdsbruk som bör anses såsom en enda inkomstkälla har bedrivits så att skatt på grund därav skall betalas till två eller flera kommuner, eller om en rörelse har bedrivits så att skatt på grund därav skall betalas till två kommuner, skall skattenämnden eller skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun vid verkställandet av beskattningen göra en beräkning av de grunder, enligt vilka inkomstkällans beskattningsbara inkomst vid kommunalbeskattningen skall fördelas mellan de olika kommunerna. Beräkningen skall ofördröjligen för kännedom meddelas de övrigaberörda kommunernas skattebyråer, vilka försin del skall verkställa beskattningen i enlighet härmed.

(64 a § upphävs)

71 §

Skattebyrån beräknar varje skattskyldigs beskattningsbara inkomst och förmögenhet vid statsbeskattningen, avdragen från skatten, den statskatt som skall debiteras samt den vid kommunalbeskattningen beskattningsbara inkomsten och det antal skattören som skall påföras.

71 §

Det ankommer på skattebyrån att sörja för beräkningen av den skattskyldiges beskattningsbara inkomst och den skatt som skall debiteras, enligt vad som stadgas i olika lagar.

72 §

Vid verkställandet av beskattningen skall

72 §

Vid verkställandet av beskattningen skall

Gällande lydelse

vederbörande, innan andra än naturliga avdrag och räntor på gäld samt index- och kursföruster avdragas, för envar inkomstkälla och förmögenhetsgrupp:

1) om anledning inte finns att som grund för beskattningen underkänna skattedeklarationen såsom sådan och de till skattemyndigheten direkt av den som erlagt betalningarna lämnade uppgifter om inkomster och tillgångar beträffande vilka deklarationsskyldigheten begränsats med stöd av 33 § 5 mom. och 35 § 5 mom., fastställa den beskattningsbara inkomsten och förmögenheten i enlighet med skattedeklarationer, den skattskyldiges skattedeklarationer för tidigare år och de uppgifter som lämnats av dem som erlagt betalningarna (*beskattning baserad på meddelade uppgifter*);

76 §

Skattörena fastställas särskilt för:

- 1) inkomst av fastighet;
- 2) inkomst av rörelse och yrke; samt
- 3) personlig inkomst.

79 §

Skattebyrån skall debitera skattskyldigs statsskatt.

Skattebyrån skall genom multiplikation av uttaxeringen per skattöre med det fastställda antalet skattören fastställa den kommunalskatt och den kyrkoskatt som varje skattskyldig skall erlägga samt debitera kommunal- och kyrkoskatten. I de fall som nämnts i 62 § fastställs kommunalskatten i enlighet med uttaxeringen per skattöre i Helsingfors stad.

Föreslagen lydelse

vederbörande beträffande den *skattskyldiges inkomster och avdrag* samt förmögenhet:

1) om anledning inte finns att som grund för beskattningen underkänna skattedeklarationen såsom sådan och de till skattemyndigheten direkt av den som erlagt betalningarna lämnade uppgifter om inkomster och tillgångar beträffande vilka deklarationsskyldigheten begränsats med stöd av 33 § 5 mom. och 35 § 5 mom., fastställa de *beskattningsbara* inkomsterna och den beskattningsbara förmögenheten i enlighet med skattedeklarationen, den skattskyldiges skattedeklarationer för tidigare år och de uppgifter som lämnats av dem som erlagt betalningarna (*beskattning baserad på meddelade uppgifter*);

76 §

Skattörena påförs för *den beskattningsbara inkomsten i kommunalbeskattningen*.

77 a §

De i 118—120 §§ inkomstskattelagen avsedda förlusterna fastställs vid den ordinarie beskattningen. Förlust fastställs emellertid inte om den skattskyldige inte utan anmaning gett in skattedeklaration.

Förlust kan fastställas på nytt i samband med att förlust avdras samt i samband med efterbeskattning eller skatterättelse.

79 §

Skattebyrån skall debitera den skattskyldiges statsskatt *och ett samfunds inkomstskatt*.

Skattebyrån skall genom multiplikation av uttaxeringen per skattöre med det fastställda antalet skattören fastställa den kommunalskatt och den kyrkoskatt som var och en skattskyldig skall betala samt debitera kommunal- och kyrkoskatten. I de fall som avses ovan i 62 § fastställs den kommunalskatt som betalas *till staten* enligt uttaxeringen per skattöre i Helsingfors stad. *Den kommunalskatt som i fall som avses i 63 § 2 mom. skall betalas till hustruns hemkommun fastställs enligt uttaxeringen per skattöre i hennes hemkommun.*

Gällande lydelse

81 §

Dessutom sammanställs för varje kommun uppgifter om det totala antalet skattören. I dessa uppgifter skall inte ingå de skattören som utgör grund för skatt eller avgift som inte med stöd av lag eller internationellt avtal debiteras eller redovisas till skattetagaren (*uppgifter till skattetagarna om skattören*).

91 §

Ändring i fastställande och debitering av skatt och folkpensionsförsäkringspremie kan sökas av den skattskyldige själv samt av var och en vars egen skatt direkt kan beröras av beskattningen eller som på grund av ett offentligrättsligt eller privaträttsligt rättsförhållande är ansvarig för betalning av skatten. Även en sammanslutning kan söka ändring i fastställandet av sammanslutningens *beskattningsbara* inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dem.

Stats- och kommunalombudet, beskattningsombudet, länskattverket och kommunstyrelsen har likaså rätt att söka ändring i beskattningen och fastställandet av en sammanslutnings beskattningsbara inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dem. En församling är berättigad att söka ändring i sådan debitering av kyrkoskatt som avses i 79 § 2 mom. samt kommunalombudet och folkpensionsanstalten i fastställande och debitering av folkpensionsförsäkringspremie som nämns i 79 § 3 mom.

Föreslagen lydelse

81 §

Dessutom sammanställs för varje kommun uppgifter om det totala antalet skatteören. I dessa uppgifter skall inte ingå de skattören som utgör grund för skatt eller premie som med stöd av lag eller internationellt avtal inte debiteras eller redovisas till skattetagaren (*uppgifter till skattetagarna om skattören*). I dessa uppgifter skall även ingå kommunernas och församlingarnas andelar av samfunds inkomstskatt omvandlade till skattören enligt stadgandena i lagen om skatteuppbörd samt det totala antalet skattören i varje kommun, ökat med dessa andelar.

83 b §

När en i 77 a § avsedd förlust fastställs räknas tiden för efterbeskattning och skatterättelse från början av det år efter året när beskattningen verkställdes under vilket förlusten avdragits.

91 §

Ändring i påförande av skatt och fastställande av folkpensionsförsäkringspremie kan sökas av den skattskyldige själv samt av var och en annan vars egen skatt direkt kan beröras av beskattningen eller som på grund av ett offentlig- eller privaträttsligt rättsförhållande är ansvarig för skattens betalning. Även sammanslutning kan söka ändring i fastställandet av sammanslutningens inkomst och förmögenhet samt dess fördelning *på delägarna*.

Stats- och kommunalombud, beskattningsombud, länskatteverk samt kommunstyrelse har likaså rätt att söka ändring i beskattning och i fastställande av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt i fördelningen av dessa. *Kommunalombud och kommunstyrelse har rätt att söka ändring i beskattningen av ett i 21 § inkomstskattelagen avsett delvis skattefritt samfund.* Församling har rätt att söka ändring i sådan debitering av kyrkoskatt som avses i 79 § 2 mom. samt kommunalombud och folkpensionsanstalten i fastställande och debitering av folkpensionspremie enligt 79 § 3 mom.

Kommunalombudet och kommunstyrelsen på ett samfunds eller en samfälld förmåns hemort har för kommunens räkning rätt att söka ändring i beskattningen av samfundet eller den samfällda

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förmånen. Om beskattningen enligt 63 § skall verkställas någon annanstans än i den skattskyldiges hemkommun, har kommunalombudet och kommunstyrelsen i denna kommun rätt att söka ändring.

92 §

92 §

Mot beskattning som verkställts av en läns-skattenämnd samt över skatterättelse, efterbeskattning och beskattning i ärende som återförvisats för ny handläggning får skatteanmärkning inte framställas. Skatteanmärkning får inte heller framställas, då beskattningen av makar som sambeskattas vid statsbeskattningen verkställts av skilda kommuner på grund av att makarna har olika hemkommuner.

Skatteanmärkning får inte framställas över skatterättelse, efterbeskattning eller beskattning i ärende som återförvisats för ny handläggning.

93 §

93 §

En skattskyldig eller någon annan som enligt 91 § är berättigad att söka ändring får, oberoende av om skatteanmärkning framställts eller inte, söka ändring genom besvär hos länsrätten i det län i vilket den skattskyldiges hemkommun finns eller där han beskattas för personliga inkomster eller, om han inte har hemkommun i Finland eller här beskattats för sina personliga inkomster, hos länsrätten i Nylands län. Har makar, på vilka tillämpas stadgandena om makar i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet, olika hemkommuner, söks ändring hos länsrätten i det län i vilket mannens hemkommun finns. Ändring ifastställandet av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt i fördelningen av dem söks likväl hos länsrätten i det län i vilket sammanslutningens hemkommun finns eller, om sammanslutningen inte har hemkommun i Finland, hos länsrätten i Nylands län. Ändring skall sökas skriftligen och besvärsskriften tillställas skattebyrån inom besvärstiden. Har den skattskyldige beskattats i flera kommuner, får ändring i samtliga beskattningar sökas genom en enda besvärsskrift.

En skattskyldig eller någon annan som enligt 91 § är berättigad att söka ändring får, oberoende av om skatteanmärkning framställts eller inte, söka ändring genom besvär hos länsrätten i det län där den skattskyldiges hemkommun är belägen. Om beskattningen verkställts i Helsingfors på den grund av att den skattskyldige inte har hemkommun i Finland, söks ändring hos länsrätten i Nylands län. Om beskattningen enligt 63 § eljest har verkställts i en annan kommun än i den skattskyldiges hemkommun söks ändring hos länsrätten i det län där beskattningen verkställts. Ändring i fastställandet av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dessa på delägarna söks hos länsrätten i det län där sammanslutningens hemkommun finns eller, om sammanslutningen inte har hemkommun i Finland, hos länsrätten i Nylands län. Ändring skall sökas skriftligen och besvärsskriften tillställas skattebyrån inom besvärstiden.

93 a §

93 a §

Har besvär anförts över beskattning som verkställts av länsskattenämnden, skall skattebyrån, efter att på besvär av en person som nämns i 91 § 1 mom. ha berett kommunalombudet

(2 mom. upphävs)

Gällande lydelse

tillfälle att avge bemötande, utan dröjsmål tillställa länsskatteverket besvärsskriften jämte bemötande och de handlingar som ligger till grund för beskattningen. Till handlingarna skall dessutom fogas utdrag ur länsskattenämndens protokoll. Länsskatteverket skall, sedan besvär som anförts av en person som nämns i 91 § 1 mom. har behandlats i länsskattenämnden på det sätt som avses i 82 §, på besvär av en myndighet som nämns i 91 § 2 mom. bereda den skattskyldige, och på besvär av en person som nämns i 91 § 1 mom. beskattningsombudet samt vid behov genom förmedling av skattebyrån i respektive skattedistrikt kommunalombudet tillfälle att avge bemötande och genmäle. Besvärsskriften jämte handlingarna, till vilka även skall fogas utlåtande av länsskattenämndens ordförande, skall utan dröjsmål tillställas länsrätten.

Föreslagen lydelse

93 b §

Ändring i ett sådant beslut beträffande förlust som avses i 77 a § får sökas i den ordning som stadgas i denna lag antingen för det skatteår för vilket förlust fastställs genom beslutet eller för det skatteår från vars inkomst den fastställda förlusten avdras.

96 a §

Besvär får inte, utom då vederbörande beviljats i 96 c § stadgat besvärstillstånd, anföras över länsrätts utslag till den del utslaget gäller:

5) belopp som med stöd av 27, 28 och 46 §§ lagen om skatt på inkomst och förmögenhet skall anses utgöra den skattskyldiges eller hans makes förvärvsinkomst;

(5 punkten upphävs)

96 b §

Besvär får ej heller utan besvärstillstånd anföras över länsrätts utslag till den del utslaget gäller frågan om inkomst är skattepliktig eller beloppet av beskattningsbar inkomst, såvida det inkomstbelopp beträffande vilket utslaget går parten emot uppenbart är mindre än 4 000 mark eller såvida det uppenbart är mindre än 20 000 mark och tillika understiger en tiondedel av den skattskyldiges hela beskattningsbara inkomst sådan den fastställts vid beskattningen.

96 b §

Besvär får inte heller utan besvärstillstånd anföras över länsrätts utslag till den del utslaget gäller frågan om inkomst är skattepliktig eller beloppet av *skatteårets inkomst enligt 30 § inkomstskattelagen*, om det inkomstbelopp beträffande vilket utslaget går parten emot uppenbart är mindre än 4 000 mark eller om det uppenbart är mindre än 20 000 mark och samtidigt understiger en tiondedel av den skattskyldiges i beskattningen fastställda totala inkomst under *skatteåret*.

Gällande lydelse

Vid uträkning av ovan avsedda markbelopp beaktas inte de fall som avses i 96 a § 1—6 punkterna. Som det totala inkomstbeloppet anses, då besvär angår statsbeskattning, den skattskyldiges hela beskattningsbara inkomst sådan den fastställts i statsbeskattningen och, då besvär angår kommunalbeskattning, den skattskyldiges hela beskattningsbara inkomst sådan den fastställts i vederbörande kommun eller, i fråga om inkomst som för beskattning fördelats på skilda kommuner, totalbeloppet av denna inkomst.

96 e §

Gäller rättsmedelsinstansens utslag beskattning som verkställt med stöd av 63 § 3 mom., beräknas de i 1 mom. avsedda ändringarna av skattebyrån i det skattedistrikt som mannens hemkommun tillhör. *Gäller utslaget eller beslutet beskattning som verkställt med stöd av 64 eller 64 a §, beräknas ändringarna av skattebyrån i det skattedistrikt som den skattskyldiges hemkommun tillhör.* Skattebyrån skall utan dröjsmål om sitt beslut om ändring underrätta den skattebyrå i vars debitering eller rättelse av debitering beslutet medför ändring. *Till underrättelsen skall vid behov fogas avskrift av eller utdrag ur rättsmedelsinstansens beslut eller utslag.*

103 §

Hos en skattskyldig enligt lagen om förskottsuppbörd innehållet förskott och sådan komplettering av förskott som den skattskyldige har betalt skall användas till betalning av honom påförd statskatt *och i den kommun där han är skyldig att betala kommunalskatt för personlig inkomst påförd kommunal- och kyrkoskatt samt folkpensionspremie.* Detsamma gäller förskott som från en främmanse stat har överförts till Finland.

104 §

Förskott, som enligt lagen om förskottsuppbörd påförts skattskyldig i kommun, som avses i 103 §, skall användas till betalning av de

Föreslagen lydelse

Vid uträkningen av ovan avsedda markbelopp beaktas inte de fall som avses i 96 a § 1—4 punkterna och 6 punkten. Som den totala inkomsten under skatteåret anses, då besvär angår statsbeskattningen *av fysisk person eller inhemskt dödsbo som beskattas såsom särskild skattskyldig, det sammanlagda beloppet av den skattskyldiges förvärvsinkomst och kapitalinkomst* under skatteåret och om besväret gäller kommunalbeskattningen den skattskyldiges *inkomst i kommunalbeskattningen under skatteåret.*

96 e §

Om rättsmedelsinstansens utslag gäller beskattning som verkställt med stöd av 63 § 2 mom., beräknas de i 1 mom. avsedda ändringarna av skattebyrån i det skattedistrikt *där beskattningen enligt nämnda lagrum har verkställt.* Skattebyrån skall utan dröjsmål om ändringen underrätta den skattebyrå *på vars distrikt den skattskyldige under skatteåret haft sin hemkommun.*

103 §

Hos en skattskyldig enligt lagen om förskottsuppbörd innehållet förskott och sådan komplettering av förskott som den skattskyldige har betalt skall användas till betalning av honom *i hemkommunen eller, om beskattningen enligt 63 § skall verkställas i annan kommun, i nämnda kommun* påförd statsskatt, kommunal- och kyrkoskatt, *samfunds inkomstskatt* samt folkpensions- *och sjukförsäkringspremie.* Detsamma gäller förskott som från en främmande stat har överförts till Finland.

104 §

Förskott som enligt lagen om förskottsuppbörd påförts en skattskyldig i kommun som avses i 103 §, skall användas till betalning av de

Gällande lydelse

skatter och den folkpensionspremie, som nämns i sagda paragraf.

Har förskott på *statsskatt* påförts i annan kommun än den, där *statsskatt* för skatteåret skall påföras, skall det avdras från de skatter och den folkpensionspremie, som debiterats i sistnämnda kommun.

Skattskyldig i annan än i 103 § avsedd kommun påfört förskott på kommunal- och kyrkoskatt samt folkpensionspremie skall användas för betalning av den kommunal- och kyrkoskatt samt folkpensionspremie, som påförts honom i sagda kommun.

104 a §

Om förskott som innehållits hos en skattskyldig eller påförts honom eller förskottskomplettering som den skattskyldige betalt inte behövs för betalning av de skatter och den folkpensionspremie som avses i 103 och 104 §§, kan de användas för betalning av stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt folkpensionspremie som påförts den skattskyldige i en annan kommun, så som skattestyrelsen bestämmer.

105 §

För att en skattskyldig skall få räkna i enlighet med lagen om förskottsuppbörd i förskott innehållna belopp som avkortning av den skatt och den folkpensionspremie som skall påföras honom skall han till sin skattedeklaration foga de innehållningsbevis som han har fått, om inte skattestyrelsen bestämmer något annat. Gottgörelse enligt lagen om gottgörelse för bolagsskatt räknas de dividendtagare till godo som har rätt därtill, på basis av uppgifterna i den årsanmälan som avses i lagens 11 §.

Påföres statskatt i annan kommun än den, där förskottet på statskatten debiterats, bör skattskyldig, för att nämnda förskott skall kunna användas på sätt, som i 104 § 2 mom. stadgas, till sin skattedeklaration foga av den myndighet, som påfört förskottet, utfärdat intyg över det honom påförda förskottets belopp.

Föreslagen lydelse

skatter och premier som nämns i sagda lagrum eller till betalning av *samfunds inkomstskatt* i nämnda kommun.

Om förskott har påförts i annan kommun än den där *den skattskyldiges beskattning för skatteåret skall verkställas*, skall det avdras från *ovan nämnda skatter och premier* i sistnämnda kommun.

104 a §

Om förskott som innehållits hos den skattskyldige eller debiterats honom eller komplettering av förskott som den skattskyldige betalt inte behövs för betalning av *ovan i 103 och 104 §§ nämnda skatter och premier*, kan de användas till betalning av *ovan nämnda skatter och premier* som påförts den skattskyldige i en annan kommun, enligt vad skattestyrelsen bestämmer.

105 §

För att skattskyldig skall få räkna i enlighet med lagen om förskottsuppbörd i förskott innehållna belopp som avkortning av den skatt och den folkpensionsförsäkringspremie som påförs honom skall han till sin skattedeklaration foga de innehållningsbevis som han har fått, om inte skattestyrelsen bestämmer annat. Gottgörelse enligt lagen om gottgörelse för bolagsskatt räknas de dividendtagare till godo som har rätt därtill, *enligt vad skattestyrelsen bestämmer.*

(2 mom. upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

113 a §

Om statsbeskattning som inverkar på skattskyldigs i 60 § lagen om skatt på inkomst och förmögenhet avsedda inkomstutjämning för något skatteår, medelst skatterättelse eller efterbeskattning eller på grund av laga kraft vunnet utslag eller ändringssökande har ändrats, skall skattebyrån göra en mot ändringen svarande rättelse av inkomstutjämningen. Angående debitering och rättelse av denna gäller härvid vad som är stadgat 113 §.

(113 a § upphävs)

125 §

Finansministeriet kan på ansökan och på de villkor som det bestämmer bevilja befrielse från statskatt, och kommunfullmäktige eller, på grund av ett bemyndigande i reglementet, kommunstyrelsen, något annat kommunalt organ eller en tjänsteinnehavare som lyder under kommunstyrelsen befrielse från kommunalskatt. Befrielsen kan beviljas helt eller delvis. Befrielse kan beviljas,

125 §

Finansministeriet kan på ansökan och på de villkor som det bestämmer bevilja befrielse från statsskatt samt från samfunds inkomstskatt och kommunfullmäktige eller, på grund av ett bemyndigande i reglementet kommunstyrelsen, något annat kommunalt organ eller en tjänsteinnehavare som lyder under kommunstyrelsen befrielse från kommunalskatt. Befrielsen kan beviljas helt eller delvis. Befrielse kan beviljas.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 1993.

Om länsskattenämnd och förfarandet i ärenden som skall handläggas i länsskattenämnd vid beskattningen för 1992 eller tidigare år gäller i tillämpliga delar vad därom stadgats innan denna lag trädde i kraft.

